

Dosarul nr. 1-58/2020

**SENTINȚĂ
ÎN NUMELE LEGII**

16 mai 2024

*****,

Judecătoria Hîncești sediul Central,

Instanța compusă din:

Președintele ședinței, judecător

Ion Dadu

Grefier

Carolina Tintă, Dan Vîrlan, Alexandrina Popa,
Ion Simionel, Rodica Tentiuc, Snejana Alexandru,

Cu participarea:

Acuzatorului de stat:

Mariana Bocșanean, Vladimir Adam,

Alexandru Morcov

Apărătorului

Victor Dănilescu, ***** Jaman

a examinat în ședință de judecată publică, în procedură generală cauza penală de învinuire a lui,

Pușcașu Oleg** **, născut la *****,
IDNP:*****, originar din ***** domiciliat în
*****, cetățean al Republicii Moldova, studii
superioare, supus militar, ofițer de investigație al
Serviciului Investigare Fraude Economice al
Secției de Investigații Infrațiuni a Inspectoratului
de Poliție Hîncești al IGP al MAI, fără antecedente
penale,*

de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(1) Cod penal.

Stașoc Valentin** ** născut la *****,
IDNP:*****, originar din *****, Republica
Moldova, domiciliat în *****s.Logănești, cetățean
al Republicii Moldova, studii superioare, supus
militar,*

de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), art.324 alin.(1) Cod penal.

Cauza penală a fost repartizată repetat prin intermediul PIGD la 26 februarie 2020,

Examinarea cauzei a început la 16 martie 2020 și s-a finalizat la 16 mai 2024.

Procedura de citare, a fost legal executată.

Cauza examinată în procedură generală.

Acuzatorul de stat, în persoana procurorului în Procuratura Anticorupție – Vladimir Adam a pledat pentru recunoașterea inculptului Pușcașu Oleg ***** de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(1) Cod penal, urmând a fi stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 5 ani, cu executarea în penitenciar de tip semi-închis, cu amendă în mărime de 5 000 unități convenționale, echivalentul a 250 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 7 ani. Conform prevederilor art.90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii pe un termen de probă de 4 ani. Mijloacele materiale de probă conform rechizitoriului de păstrat la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

Inculpatul Stașoc Valentin Mihail să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 324 alin.(1) Cod penal, urmând a fi stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executarea în penitenciar de tip semi-închis, cu amendă în mărime de 4 500 unități convenționale, echivalentul a 225 000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 7 ani. În temeiul prevederilor art.106 alin.(2) lit.b) Cod penal, a se încasa de la inculpatul Pușcașu Oleg ***** în beneficiul statului suma de 6 000 lei, în calitate de bunuri rezultate din comiterea infracțiunii. Conform prevederilor art.90 Cod penal, a suspenda condiționat executarea pedepsei închisorii pe un termen de probă de 3 ani. Mijloacele de probă conform rechizitoriului de păstrat la materialele cauzei penale pe toată durata păstrării acesteia.

Apărătorul inculpaților Pușcașu Oleg și Stașoc Valentin, avocatul ***** Jaman, a pledat pentru achitarea inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin. (1) Cod penal, pe motivul lipsei elementelor infracționale.

Examinând materialele cauzei penale și probele cercetate în ședința de judecată, instanța de judecată,

a c o n s t a t a t :

*Potrivit actului de învinuire, Pușcașu Oleg *****, este învinuit în faptul că, activând în calitate de ofițer de investigație al Serviciului Investigare Fraude Economice al Secției de Investigații Infraționi a Inspectoratului de poliție Hîncești al IGP al MAI, în baza ordinului IGP nr.63 ef din 17.02.2017, fiind în acest sens conform prevederilor art.126 Cod penal, persoană publică, căreia, într-o instituție de stat, i-au fost acordate permanent, prin stipularea legii și prin numire, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, contrar prevederilor art.22 alin.(1) lit.a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XVI din 04.07.2008, conform căreia funcționarul public este obligat să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, prevederile art.19 lit.a), b), c), d); 20 lit.b), d); 26 alin.(1) lit.a) a Legii nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, prin care asigură reacționarea promptă la sesizările, comunicările despre infrațiuni, culege informații în scop de cunoaștere, prevenire și combatere a infraționilor, precum și a altor fapte ilicite, elaborează și întreprinde măsuri de prevenire a infraționilor și contravențiilor, atribuite Poliției, asigură reacționarea promptă la sesizările și comunicările despre infrațiuni și contravenții, aduce la cunoștință autorităților administrației publice respective evenimentele care i-au devenit cunoscute și care pun în pericol siguranța personală, socială și a statului și cer o reacționare promptă, constată cauzele și condițiile ce pot genera sau contribui la săvârșirea infraționilor și contravențiilor care sunt în competența Poliției, cu sesizarea, potrivit legii, a organului competent sau a persoanei cu funcții de răspundere cu privire la necesitatea de întreprindere a măsurilor de înlăturare a acestor cauze și condiții, conform legii, constată cauzele și condițiile ce pot genera sau contribui la săvârșirea infraționilor, desfășoară activități de constatare a infraționilor, să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului, să aibă un comportament demn, constată contravenții și aplică sancțiuni contravenționale potrivit legii, contrar fișei postului potrivit căreia **Pușcașu Oleg**, exercită măsuri de prevenire, curmare, descoperire a infraționilor, combaterea căreia țin de competența secției investigații infrațiuni; asigură desfășurarea activităților de control, în vederea aplicării strategiilor și politicilor specifice domeniului de activitate; monitorizează activitățile desfășurate pe liniile și sectoarele de muncă în domeniul combaterii delictelor pe linia de activitate; desfășoară activități*

speciale de investigații în vederea preîntâmpinării și curmării infracțiunilor și contravențiilor; înregistrează în modul stabilit sesizările despre infracțiuni, iar potrivit Pct.15 lit.i) și j) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.481 din 10.05.2006, prin care este obligat să se opună tuturor formelor de corupție din poliție, să informeze superiorii și celelalte organe competente referitor la toate cazurile de corupție din poliție, a săvârșit coruperea pasivă potrivit semnelor prevăzute de art.324 alin.(1) Cod penal, în următoarele circumstanțe:

La 06 noiembrie 2019, ofițerul de investigație al Serviciului Investigare Fraude al MAI, **Pușcașu Oleg *******, s-a deplasat la domiciliul cet.Mihăilă Nicolae din satul *****, ***** unde s-a prezentat ca fiind angajat al poliției economice din cadrul Inspectoratului de Poliție Hîncești, și i-a comunicat lui Mihăilă Nicolae că are informații precum că desfășoară activitate ilegală de întreprinzător de prestare a serviciilor de fabricare a confecțiilor metalice. Astfel, pentru neatragerea la răspundere contravențională, pentru activitatea ilegală de întreprinzător menționată supra, precum și ca pe viitor să poată active fără careva acte permissive în acest sens, a pretins mijloace bănești ce nu i se cuvin, în sumă de 300 EURO, de la Mihăilă Nicolae. Din motiv că Mihăilă Nicolae nu avea la moment mijloace bănești respective, au convenit pentru transmiterea ulterioară a acestora.

Ulterior, la data de 02.01.2020, Mihăilă Nicolae a fost telefonat de către Stașoc Valentin, care i-a fixat o întâlnire în vederea primirii banilor pretinși de către Pușcașu Oleg, în sumă de 6 000 lei, echivalentul a 300 EURO, întâlnire ce a avut loc, cu transmiterea banilor de către Mihăilă Nicolae către Stașoc Valentin.

În continuare, la orele 15:30, conform schemei infracționale, Pușcașu Oleg a primit de la Stașoc Valentin mijloacele bănești primite de la Mihăilă Nicolae, în sumă de 6 000 lei, mijloace bănești ce au fost descoperite și ridicate de la Pușcașu Oleg.

Astfel, Pușcașu Oleg a pretins și primit sub controlul CNA mijloacele bănești, iar ca urmare, lui Mihăilă Nicolae nu i-a fost întocmit procesul-verbal cu privire la atragerea la răspundere contravențională pentru fapta de, *“desfășurarea ilegală a activității de întreprinzător”*.

În acest mod, Pușcașu Oleg ***** prin acțiunile sale intenționate a comis infracțiunea prevăzută de art.324 alin.(1) Cod penal – pretinderea și primirea sub controlul CNA, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

Potrivit actului de învinuire Stașoc Valentin Mihail este învinuit în faptul că, acționând contrar principiilor statului de drept, a comis infracțiunea prevăzută de art.42 alin.(5), art.324 alin.(1) Cod penal, adică complicitate la coruperea pasivă săvârșită de autorul Pușcașu Oleg ***** în următoarele circumstanțe:

La 06 noiembrie 2019, ofițerul de investigație al Serviciului Investigare Fraude Economice al Secției de Investigații Infracțiuni a Inspectoratului de poliție Hîncești al IGP al MAI, Pușcașu Oleg *****, s-a deplasat la domiciliul cet.Mihăilă Nicolae din satul *****, raionul Hîncești unde, s-a prezentat ca fiind angajat al poliției economice din cadrul Inspectoratului de poliție Hîncești, și i-a comunicat lui Mihăilă Nicolae că are informații precum că desfășoară activitate ilegală de întreprinzător de prestare a serviciilor de fabricare a confecțiilor metalice. Astfel, întru neatragerea la răspundere contravențională, pentru activitatea ilegală de întreprinzător menționată supra, precum și ca pe viitor să poată activa fără careva acte permise în acest sens, a pretins mijloace bănești ce nu i se cuvin, în sumă de 300 EURO, de la Mihăilă Nicolae, din motiv că Mihăilă Nicolae nu avea la moment mijloacele bănești respective, au convenit pentru transmiterea ulterioară a acestora.

Ulterior, la data de 02.01.2020, Mihăilă Nicolae a fost telefonat de către Stașoc Valentin, care a intervenit în calitate de mijlocitor și i-a fixat o întâlnire în vederea primirii banilor preținși de către Pușcașu Oleg, în sumă de 6 000 lei, echivalentul a 300 EURO, întâlnire ce a avut loc, cu transmiterea banilor de către Mihăilă Nicolae către Stașoc Valentin.

În continuare, la orele 15:30, conform schemei infracționale, Stașoc Valentin a transmis lui Pușcașu Oleg mijloacele bănești primite de la Mihăilă Nicolae, în sumă de 6 000 lei, mijloace bănești ce au fost descoperite și ridicate de la Pușcașu Oleg în cadrul percheziției din 02.01.2020 efectuate la domiciliul lui Pușcașu Oleg.

Astfel, Stașoc Valentin a contribuit activ la săvârșirea infracțiunii de către Pușcașu Oleg exprimate prin pretinderea și primirea sub controlul CNA a mijloacelor bănești, iar ca urmare, lui Mihăilă Nicolae nu i-a fost întocmit procesul-verbal cu privire la atragerea la răspundere contravențională pentru fapta de “*desfășurarea ilegală a activității de întreprinzător*”.

În acest mod, *Stașoc Valentin* ***** prin acțiunile sale intenționate a comis complicitate la infracțiunea prevăzută de art.324 alin.(1) Cod penal – adică complicitate la acțiunile autorului de pretindere și primire sub controlul CNA, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine sau

pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu, acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia potrivit calificării: art.42 alin.(5), art.324 alin.(1) Cod penal .

În ședința de judecată, fiind audiat inculpatul Pușcașu Oleg ***** a comunicat instanței că, vinovăția incriminată nu o recunoaște și poate comunica despre faptul că, în anul 2019 activa în calitate de inspector în cadrul Secției Economice al Inspectoratului de Poliție Hîncești, iar tot în același an, prin luna septembrie s-a adresat la el un prieten foarte bun, anume Marin Vasile dacă cunoaște pe cineva care confecționează o poartă din metal, deoarece avea nevoie să confecționeze o poartă, iar tot atunci a fost întrebat de către acesta dacă îl cunoaște pe cetățeanul din s.***** pe nume Mihăilă Nicolae, la care i-a spus că nu-l cunoaște, dar se va interesa de acesta. Peste câteva zile, el împreună cu șeful secției poliției economice din cadrul Inspectoratului Hîncești – Dorin Volontir și cu un alt inspector – Radu Pavliuc, s-au pornit în ***** într-o misiune de serviciu, iar trecând prin satul ***** și-ar fi amintit de solicitarea prietenului său, au intrat în s.***** la cetățeanul Mihăilă Nicolae. Ajunși la fața locului, a coborât din automobil, a strigat la poartă, iar din casă a ieșit o persoană de gen masculin, el s-a prezentat ca fiind Oleg Pușcașu de la Poliția Economică al IP Hîncești. În acel moment i-a spus că are nevoie de o poartă și dacă se mai ocupă cu asta iar, cetățeanul respectiv a început a striga, comunica că este sătul să facă porți gratis la polițiști, că a achitat multe amenzi, că are cunoscuți la CNA, că un coleg de-al său lucrează acolo, iar după asta s-a liniștit și l-a întrebat cocnret ce poartă dorește. La care, ultimul a spus că e pentru un prieten de-al său, nu știe dimensiunile și dacă poate să facă careva reducere, la care ultimul i-a arătat două porți care se aflau în curte și a spus că va face reducere. După asta a deschis telefonul, a arătat un video cum a venit echipajul de poliție 112 din cadrul IP Hîncești și l-a întrebat dacă o cunoaște pe inspectoare, i-a spus că o cunoaște, al care Mihăilă Nicolae i-a comunicat că s-a comportat urât și a vorbit urât, iar în acest sens urmează să scrie plângere pe ea. După aceasta, a rămas să se gândească ce dimensiuni la poartă să-i prezinte, după care au plecat. Ajungând la Hîncești, s-a întâlnit cu prietenul său Marin Vasile, i-a explicat că a vorbit cu acea persoană despre confecționarea porții și i-a spus că o să facă și reducere, la care Vasile Marin i-a comunicat că afară timpul este rău, este deja frig și lasă spre toamnă confecționarea porții. Prin luna noiembrie, început de decembrie a fost telefonat de către fostul său coleg – Stașoc Valentin care i-a spus că este ocupat și va reveni cu un apel. Peste câteva zile, l-a sunat pe Stașoc Valentin, la care acesta deja era plecat peste hotarele țării, dar reveni în perioada sărbătorilor. Pe data de 02.01.2020 l-a telefonat din nou pe Stașoc Valentin, la care ultimul i-a spus să se întâlnească cu el pe ***** din o*****. Atunci, ei s-au întâlnit, Stașoc Valentin ar fi urcat în automobil, s-au salutat și i-a comunicat că este căutat de un cumătru de-al său pe nume Mihăile Nicolae, i-a spus că acesta îl telefonează și nu-l poate găsi. Atunci, inculpatul Pușcașu Oleg i-ar fi comunicat

că a fost să întrebe despre o poartă, dar s-ar fi amânat confecționarea, dar nu i-a transmis, asta e tot, nu i-a comunicat ce vrea de la el Mihăilă Nicolae.

De asemenea, inculpatul Pușcașu Oleg i-a spus că a fost în imposibilitate de a se întâlni, deoarece atunci era ziua sa de naștere, unde era împreună cu oaspeții. Tot atunci, Valentin l-a felicitat și i-a spus că un coleg urmează să-i aducă niște brânză de oi și vrea să-l servească și pe el, dar mai târziu, dar el a plecat. Peste aproximativ 2 ore l-a telefonat Stașoc Valentin și i-a spus că i-a adus brânza și să vină tot în același loc. La fața locului, la fel ca data trecută Stașoc Valentin s-a urcat în automobil, i-a dat o bucată de brânză și o sumă de bani, spunând că este un cadou pentru ziua sa de la niște băieți de treabă, el a zis că nu trebuie, dar Stașoc Valentin a spus că este cadou. Peste aproximativ 3 ore la inculpat acasă au venit mascații, după care a fost reținut pe un termen de 72 de ore.

La întrebările apărătorului, inculpatul a comunicat că, în anul 2019, când se efectua un control la un agent economic trebuia să depui un raport, să fie vizat de către Șeful poliției economice, după asta trebuia să fie vizat de către Șeful Inspectoratului de poliție, să fie înregistrat în Registrul nr.2 al IP. Astfel de raport pentru activitatea domnului Mihăilă Nicolae nu a fost înregistrat, nu s-a efectuat nici un control al activității lui Mihăilă Nicolae, nici nu avea cum să facă un astfel de control, pentru că nu era nici un raport înregistrat. Colegii săi Radu Pavliuc și Volontir Dorin, la fața locului în s.***** se aflau lângă mașina de serviciu, în momentul când discuta cu Mihăilă Nicolae, ultimii nu au participat la discuțiile sale, ei nici nu au cunoscut de ce s-au oprit la poarta acestuia, nici nu l-au întrebat, dar singur le-a zis că pentru scopuri personale. Totodată, menționează inculpatul că, dacă se opera să efectueze un control, urma să cunoască și domnul Volontir. Anterior și ulterior despre vizitele acasă la Mihăilă Nicolae nu l-a telefonat nimeni, nu a solicitat careva sume de bani de la acesta, nu a vorbit despre activitatea lui și nici despre careva răspunderi contravenționale, nici nu au luat vorba despre așa ceva. La fața locului, atunci a vorbit cu acesta la poartă și în curtea casei, nu cunoaște dacă colegii cu care era au auzit discuția, iar după nu cunoaște dacă a vorbit cu colegii despre aceasta. La fel, comunică că, după ce a plecat de la casa lui Mihăilă Nicolae până la reținere nu a discutat cu Mihăilă Nicolae, nu a încercat să-l contacteze și nici nu avea numărul de telefonul al ultimului. Până la data de 02.01.2020, nu i-a comunicat nimeni că este căutat de Mihăilă Nicolae, iar Stașoc Valentin l-a telefonat, dar nu i-a spus despre ce dorește să discute.

De asemenea, inculpatul Pușcașu Oleg a comunicat că, în acea zi când au mers la Mihăilă Nicolae, se afla la volanul mijlocului de transport de serviciu, de model "Skoda" cu n/î MAI 7013 și amenda pentru desfășurarea ilegală de întreprinzător era de la 750 la 1500 lei. La fel, comunică inculpatul că pe cet.Diviza Ion îl cunoaște vizual, dar nu a avut

cu acesta careva contacte, iar pe Moraru Ion, alias “ceapă” l-a văzut pentru prima data când a oferit declarații în instanță. La 02.01.2020 când s-a întâlnit prim dată cu Stașoc Valentin, nu i-a spus că trebuie să-i transmită careva mijloace bănești, nici nu i-a spus că domnul Mihăilă vrea să-i transmită careva sume de bani, nu i-a spus ce vrea Mihăilă Nicolae de la el, i-a fost transmis doar faptul că este căutat. Tot atunci, i-a fost spus că lui Mihăilă Nicolae îi este frică să lucreze, la care el a zis că nu are careva tangențe cu ultimul, nu i-a efectuat nici un control nimic. I-a transmis atunci ca să lucreze, deoarece nu are treabă cu el.

La întrebările acuzării inculpatul Pușcașu Oleg i-a comunicat că a activat în organelle de poliție în jur de 28 ani și 6 luni, iar pe Mihăilă Nicolae nu-l cunoștea până a merge la el, pentru a întreba despre confecționarea porții metalice. Toată discuția cu Mihăilă Nicolae a avut loc la el la poartă, comportamentul initial a fost unul bun, dar după ce s-a prezentat că este din poliția economică și că vrea să-i confecționeze o poartă, a început să se comporte neadecvat. Susține inculpatul că, discuția cu acesta a durat în jur de 10 minute, repede au vorbit, repede i-a explicat care e situația, i-a spus că materialele s-au scumpit, dar îi va face reducere. După ce au discutat, cu Mihăilă Nicolae nu a avut careva discuții telefonice. La fel, în momentul când s-a întâlnit cu Stașoc Valentin, acesta nu știa despre ziua de naștere, el i-a spus că trebuie să se ducă acasă că se grăbește, iar peste vreo două ore acesta l-ar fi telefonat și i-a transmis brânza. Scopul întâlnirii inițiale cu Stasoc valentin, a fost de a-i spune că este căutat de către Mihăilă Nicolae, i-a spus că nu înțelege pentru ce, doar a fost la ***** și a întrebat despre confecționarea și a dat comandă unei porți metalice pentru un prieten. Despre organizarea controalelor, acestea urmau să fie înregistrate în Registrul nr.1 sau Registrul nr.2, iar altfel nu pot, nu era în baza la ce să efectueze aceste controale. La fata locului, l-ar fi întrebat pe Stașoc Valentin de unde sunt banii, la care acesta i-a zis că de la niște băieți de treabă, la care sa gândit că au strâns băieții pentru ziua lui. La fel, a indicat că nu a numărat acea sumă de bani, deoarece avea oaspeți atunci acasă. În momentul când acasă la el s-au prezentat mascații, au luat fix suma de bani, la care le-a spus că a luat și brânza, dar pe ei nu i-a interesat. Atunci era impus să spună cum ei doresc, i-au spus că dacă nu relatează cum doresc ei, va fi dus la Penitenciarul nr.13, dar nu acasă și că așa nu merge, au chemat și avocat atunci când era audiat. Relatează inculpatul că, toate procesele-verbal întocmite au fost contestate. Despre discuția cu Mihăilă Nicolae, poate comunica că s-a liniștit și i-a arătat careva videouri, i-a spus că-i va face o reducere. Prietenul său care avea nevoie de poartă l-a rugat deoarece el trăiește mai sărac și dacă putea să-i facă o reducere, iar el a decis să-l ajute. În ziua întâlnirii de 02.01.2020 era ziua sa de naștere, nici nu s-ar fi gândit la așa ceva, nu știe cine stă în spatele acestei situații, a crezut că a fost felicitat.

Consideră inculpatul Pușcașu Oleg că, Mihăilă Nicolae a scris pe el plângere la CNA, deoarece avea ură pe polițiști. Inculpatul, anterior de careva infracțiuni nu a fost învinuit, iar când a fost la poarta lui Mihăilă Nicolae, i-ar fi spus și numele și familia, iar acest caz a fost și în presă publicat intenționat.

Inculpatul *Stașoc Valentin Mihail* fiind audiat în ședința de judecată a comunicat că, în perioada anilor 2009-2010 s-ar fi eliberat din cadrul Inspectoratului de Poliție Hîncești, iar în 2015 locuia în concubinaj în s.*****. Aproximativ în anul 2019 a fost telefonat de către cetățeanul Nicolae Mihăilă care a vrut să se întâlnească cu el, iar el se afla în deplasare de serviciu. Când a revenit în țară, a fost telefonat de către cetățeanul Mihăilă Nicolae și s-a întâlnit la peco, la ieșire din Hîncești. Când s-au întâlnit, Mihăilă Nicolae l-a întrebat dacă se cunoște cu Oleg Pușcașu, la care ultimul a zis că da, la care i-a comunicat că nu demult a fost la el și dorește să se întâlnească cu acesta, deoarece nu răspunde la apelurile telefonice. A doua sau a treia Stașoc Valentin l-a telefonat pe Pușcașu Oleg, cu care se cunosc de când activa în cadrul IP Hîncești și i-a comunicat că vrea să se vadă cu el, ultimul i-a spus că este ocupat, dar când se eliberează va reveni cu un apel. După aceasta, când a fost telefonat de către Pușcașu Oleg el era plecat din țară, i-a zis că va reveni în preajma sărbătorilor de iarnă. Între timp, era telefonat de către Mihăilă Nicolae care întreba dacă a vorbit cu Pușcașu Oleg, la care i-a zis că este plecat și că nu a vorbit cu acesta. La 02.01.2020, a fost telefonat de către Pușcașu Oleg, i-a zis unde să se vadă, iar când s-au văzut l-a întrebat dacă îi este cunoscută persoana pe nume Mihăilă Nicolae, la care i-a spus că-l cunoaște, deoarece nu demult a fost să comande o poartă. În momentul când i-a zis că cetățeanul Nicolae Mihăilă se teme să lucreze, Oleg Pușcașu a zis că a fost doar să comande o poartă, dar deoarece afară era deja frig au lăsat pentru primăvară comanda, dar nu l-a anunțat. La fel, Oleg i-a comunicat că nu a fost la ultimul cu ceva verificări sau control ce țin de activitatea acestuia. La rugămintea de a se vedea cu Mihăilă Nicolae, Pușcașu Oleg i-a spus că nu are nimic de discutat cu acesta, nu are timp că tocmai este și ziua sa de naștere. Atunci, auzind asta, l-a felicitat și i-a propus o bucată de brânză, după care l-a telefonat pe Mihăilă Nicolae să se întâlnească. Când s-a văzut cu Mihăilă Nicolae, s-a urcat în mașină, i-a comunicat să lucreze cum lucra și până acum, Oleg Pușcașu nu are nimic cu el, nu i-a efectuat nici o verificare. În acel moment, cetățeanul Mihăilă Nicolae a scos o sumă de bani, a zis să o transmit lui Oleg Pușcașu. După aceasta, l-a telefonat pe Pușcașu Oleg, s-a întâlnit cu el, l-a felicitat cu ziua de naștere, i-a transmis brânza și suma de bani, i-a spus că este cadou de la băieți.

La întrebările aprărării a comunicat inculpatul că, cu Mihăilă Nicolae se cunosc de aproximativ 7-8 ani, ca locuitor al satului *****, sunt în relație de prietenie, cunoscuți. Până a-l suna pe Pușcașu Oleg la rugămintea lui Mihăilă Nicolae, a vorbit cu acesta prin

luna martie. La prima întâlnire, Mihăilă Nicolae nu i-a spus că Pușcașu Oleg a cerut careva sume de bani, unicul lucru a fost doar să organizeze o întâlnire. Când s-a întâlnit cu Pușcașu Oleg la 02.01.2020, acesta nu i-a zis că Mihăilă Nicolae trebuie să transmit careva sume de bani. Când Mihăilă Nicolae i-a transmis banii, erau lei moldovenești, el nu a numărat suma și nici nu i-a fost comunicată ce sumă de bani este acolo, la fel nici cu ce scop sunt transmiși. El crede că acea sumă era cu titlu de cadou pentru ziua de naștere a lui Oleg Pușcașu. Când ulterior s-a întâlnit cu Pușcașu Oleg, la fel nu a numărat acea sumă de bani. În momentul când s-a întâlnit cu Mihăilă Nicolae i-a spus că asta nu-i “doică”, adică nu a fost solicitată nici o sumă de bani, nu s-a cerut careva bani de la acesta. El doar s-a implicat pentru a organiza o întâlnire lui Pușcașu Oleg cu Mihăilă Nicolae, deoarece acesta l-a telefonat, dar ultimul nu răspundea la apeluri. Până a transmite banii, el nu cunoștea că Mihăilă Nicolae vrea să transmit careva sume de bani lui Pușcașu Oleg.

La fel, indică inculpatul că, în cadrul Inspectoratului de poliție Hîncești nu a activat mult, în jur de 2 ani, în calitate de polițist de sector, iar cu cet.Mihăilă Nicolae nu locuiau departe unul de celălalt, erau vecini. Declarațiile veridice sunt cele care acum le oferă, din prima discuție cu Mihăilă Nicolae nu i-a comunicat ce probele are, doar a zis că are ceva întrebări pe domeniul lucrului, mai departe careva detalii nu a oferit. Cu cet.Mihăilă Nicolae pentru prima dată s-au văzut la peco “Lukoil” legat de acest subiect, nu i-a spus ce probleme are, ci doar să organize o întâlnire cu Pușcașu Oleg. Banii de au fost transmiși lui la 02.01.2020 de către Mihăilă Nicolae, nu i-ar fi comunicat pentru ce este acea sumă de bani, doar a zis că este pentru Pușcașu Oleg, iar ultimului i-a comunicat că este un cadou de la băieții buni. După aceasta, pe data de 03 ianuarie 2020, când a fost eliberat de la CNA s-a întâlnit cu Mihăilă Nicolae, pe care l-a întrebat de ce a făcut aceasta, la care ultimul i-a comunicat că a fost presat și urma să fie deschis pe el dosar. Altă dată, înainte de una din ședințele de judecată, Mihăilă Nicolae i-a spus că a găsit pe cineva care să-l scoată din acest dosar pentru suma de 5 000 EURO, la care el a spus că nu are pentru ce achita această sumă, deoarece nu este vinovat de nimic.

La întrebările acuzării, inculpatul a comunicat că, el nu a depus plângere pe cet.Mihăilă Nicolae, referitor că i-a fost solicitată careva sume de bani. A zis că a vorbit cu cineva pe dosarul unde are statut de inculpat, adică acest dosar și că poate să-l scoată, dar nu a înțeles sensul. În momentul în care a fost efectuată perchițiția nu cunoaște dacă brânza a fost ridicată, a fost reținut la 02.01.2020, dar banii nu cunoaște unde au fost depistați.

Ce ține de divergențele întâlnite în declarații, poate comunicat că cele de la urmărirea penală au fost în prezența unui apărător garantat de stat, dar acestea nu.

Acuzatorul de stat în susținerea acușării adusă inculpatului Pușcașu Oleg de comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(1) Cod Penal și a lui Stașoc Valentin de comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 324 alin.(1) Cod penal, a prezentat spre examinare următoarele mijloace de probă și procedee probatorii admise și cercetate în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de judecată, după cum urmează:

- *Declarațiile martorului Mihăilă Nicolae care a comunicat instanței de judecată că, în anul 2019 repara automobilul său personal în drum, lângă casă, aflată în s.*****, *****iar atunci s-a apropiat un mijloc de transport de model „Skoda” cu numerele de înmatriculare MAI, de unde a coborât cet.Pușcașu Oleg, împreună cu Radu din poliție și încă o persoană, a fost întrebat dacă poate să-i ajute cu sudarea unei țeve de eșapament, la care el le-a comunicat că nu poate suda, iar Pușcașu Oleg i-a spus că știe despre activitatea lui, iar atunci i-a arătat fișa de la IFS, iar acesta i-a spus că m-ai ușor să lucreze cu ei. Atunci, l-a întrebat pe Pușcașu Oleg ce are în vedere, la care i-a spus că dacă se hrănește el, trebuie să se hrănească și ei. Indică că, acesta cunoștea tot despre activitatea lui, l-a întrebat ce dorește și dacă trebuie să-i facă proces-verbal, iar ultimul i-a zis de bani. Tot atunci, ultimul a comunicat că referitor la sumă, urmează să se consulte cu colegii. Atunci o persoană ar fi rămas în automobil, apoi a mers la mașină și a vorbit, când s-a întors i-a zis suma de 300, crezând că de lei, la care domnul a început să râdă și i-a spus: uite câți suntem. Atunci, i-a spus lui Pușcașu Oleg că nu are suma de bani, la care acesta i-a zis să strângă într-o săptămână sau să vândă poarta care se afla în curtea acestuia, iar parola va fi „poarta-i gata”. Tot atunci i-a fost dat un număr de telefon pentru a suna când are banii, el era speriat și a fost de-acord, deoarece nu avea la acel moment acte de activitate și ca să nu plătească la stat. Atunci nu au mai avut ce discuta și au plecat. A doua zi, a decis să plece la Centrul Național Anticorupție să scrie cerere, unde a fost dotat cu apărătură audio, video. După o săptămână l-a sunat, dar nu a răspuns, apoi a trecut o perioadă lungă de timp, acesta tot nu a răspuns. Într-o zi, la stația Peco „Bemol” s-a întâlnit cu Stașoc Valentin care avea nevoie de o portiță și l-a rugat să-i facă, la care i-a comunicat că acum nu poate, deoarece are probleme cu poliția, i-a spus toate cele întâmplate. Menționează martorul că, cu Stașoc Valentin s-a întâlnit după ce a fost la CNA, nu-i cunoștea bine nici numele și nici familia, atunci Valentin i-a spus pe nume și i-a spus că poate să-l ajute, dar el nu a putut că era dotat cu aparate. Domnul Pușcașu i-a scris mesaje cu toate că el nu știa ce se întâmplă, au mai discutat puțin și s-au despărțit. Tot atunci, Stașoc Valentin i-a spus că poate să vorbească cu Pușcașu Oleg să nu-i ceară mită, după vreo 15 minute s-au despărțit. După întâlnirea cu Stașoc Valentin au trecut în jur de 2 luni și ceva, când au venit ofițerii CNA să i-a apărătura, a fost telefonat de către Stașoc Valentin care i-a spus că Pușcașu Oleg i-a dat întâlnire lângă o cafenea spre Cimișlia pentru a-i transmite banii, dar ofițerii CNA au spus să trăgăneze puțin, deoarece bateriile sunt descărcate la aparatele speciale. După două ore iarăși a fost dotat și a plecat spre Hîncești, în*

drum a fost telefonat de către Stașoc Valentin care a comunicat că Pușcașu Oleg nu poate veni, iar suma de bani să-i fie transmisă lui, iar el i-a spus lui Stașoc că Pușcașu a solicitat suma de 300 EURO. Atunci, s-a întâlnit cu Stașoc Valentin, a transmis suma de bani, iar atunci ultimul l-a telefonat pe Pușcașu și i-a zis că „brânza” este, a avut în vedere despre suma de bani, acolo au discutat pentru cine sunt banii și s-au despărțit. Susține martorul că, activează cu confecționarea articolelor din metal de vreo 3-4 ani, iar discuțiile s-au început din cauza că Pușcașu Oleg cunoștea cu ce se ocupă, a văzut ograda în ogradă, el atunci l-a întrebat ce dorește, i-a arătat și foia eliberată de SFS, a vrut să deschidă și patentă, dar nu i-a reușit. Tot atunci, i-a fost spus „dacă tu te hrănești, trebuie să ne hrănim și noi”, la care i-a întrebat ce doresc, iar după ce s-a sfătuit cu colegii, a spus că 300 EURO. Cu Stașoc Valentin se cunosc de mai multă vreme, iar motivul a fost să vorbească cu Pușcașu Oleg ca să-l lase în pace, cunoștea că anterior a activat în poliție. La fel, atunci când i-a spus lui Stașoc Valentin despre suma de 300 EURO, acesta s-a mirat că e mult. După ce i-a transmis banii, Oleg a zis că careva probleme nu v-or fi, dar dacă ceva să-l telefoneze. Consideră martorul că, ceea ce a vorbit cu Oleg Pușcașu, colegul său ar fi auzit, deoarece distanța era de vreo 10 metri. Tot atunci, Pușcașu Oleg nu l-a întrebat că vrea să facă poartă la el, nu i-a spus ultimului că are ceva cunoscuți în organele de drept, nu cunoaște pe nimeni din colaboratorii CNA. Până a se adresa la CNA, despre acest caz i-ar fi povestit soției și unei persoane din mahala, iar din colaboratorii CNA a conlucrat cu domnul Ștefan. La fel, atunci a fost dus într-un birou unde i-a fost înmânate aparatele, banii și un portofel. Indică martorul că, i-a fost înmănată suma de 6 000 lei, iar el le-a spus că i-a fost solicitată suma de 300 EURO, când va fi instalată porțița să-l sune, dar un termen nu i-a fost acordat. Din momentul în care i-au fost aplicate acele aparate, l-a telefonat o dată în prima săptămână, iar când a vorbit cu Stașoc Valentin la benzinărie nu era înzestrat cu aparatele date, deoarece înnaite de a se întâlni nu s-au sunat, cu Stașoc Valentin periodic se mai telefonau, deoarece erau în relații bune. Din convorbirile cu Stașoc Valentin nu s-au înțeles că e ceva urgent, din câte își amintește. Nu a fost telefonat de către Pușcașu Oleg în perioada convorbirilor cu Pușcașu și întâlnirea cu Stașoc Valentin. A conștientizat despre faptul că a participat la documentarea acțiunilor lui Pușcașu Oleg. Nu putea să-i facă porțița lui Stașoc Valentin și din acest motiv i-a povestit tot. I-a fost transmis de către o persoană din sat că este căutat de către Pușcașu Oleg, asta a fost înainte de a vorbi cu acesta. La fel, a spus colaboratorilor CNA despre faptul că i-a comunicat despre caz lui Stașoc Valentin, iar aceștea nu au zis nimic. Nu a înregistrat nici o convorbire între el și Stașoc Valentin, este convins de aceasta, iar ultima convorbire, când a transmis banii a fost înregistrată, iar colaboratorii CNA nu i-a zis ca să-l prelucreze cumva pe Stașoc Valentin, de acasă i-au zis să înregistreze tot cum dă banii. Prima dată s-a întâlnit cu Stașoc Valentin la benzinărie, iar a doua oară când a transmis suma de bani.

La întrebările apărării, a comunicat că activează în calitate de fierar de aproximativ 3 ani, iar până a veni domnul Pușcașu Oleg nu a avut careva controale de la organul de drept și nu a fost sancționat contravențional. Despre tehnica specială cu care a fost dotat a comunicat că el o pornea și el o oprea, nu erau înregistrate toate convorbirile. Nu cunoștea cât este amenda pentru desfășurarea activității ilegale de întreprinzător. Atunci la moment, era speriat și a acceptat să ofere suma de 300 EURO, nu cunoștea că amenda este de 4500 lei. Din momentul denunțării la CNA a trecut vreo două luni, iar în acest timp careva vizite de la poliție nu a avut, dar a fost telefonat de către un domn care l-a întrebat cum merge treaba. El pe Stașoc Valentin nu l-a rugat să vorbească cu Pușcașu Oleg, doar i-a povestit cele întâmplate, tot acesta i-a spus că suma de bani este mare, atunci i-a spus că poate să-l ajute să nu m-ai achite. Din această cauză i-a înmănat banii lui Stașoc Valentin pentru a-i transmite lui Pușcașu Oleg. Când a fost dotat cu tehnica specială i-a fost spus să înregistreze cu Pușcașu Oleg convorbirile, dar apoi i-a zis să înregistreze cui dă banii. Indică martorul că cu el au lucrat aceeași colaboratori CNA de la început și până la sfârșit, până la reținerea în flagrant. Prima oară când a vorbit cu Pușcașu Oleg a fost la poartă. Menționează martorul că, a aflat de la consăteanul său – Diviza Ion că Pușcașu Oleg întreba de el.

- *Declarațiile martorului **Volontir Dorian** care a comunicat instanței că, în anul 2019 activa în Inspectoratul de Poliție Hîncești, în cadrul Secției investigație fraude economice, unde era împreună cu alți 4 ofițeri – Pușcașu Oleg, Pavliuc Radu, Andrei Sevastian și Țentiu Vasile. La acea etapă, serviciul care era condus de către el avea un domeniu mai vast, cum ar fi: liniile clandestine, activitatea agenților economici, protecția mărcilor, utilizarea muncii nedeclarate, păstrarea mărfurilor în lipsa originii și altele. După serviciul lor era unitatea de transport de model „Skoda” cu n/î MAI, iar numărul din cifre nu-l ține minte. Pe atunci, activa în baza unei dispoziții pe linii clandestine, unde o linie clandestină înseamnă desfășurarea unei activități fără a fi înregistrată. Nu a avut o destinație fixă în s.*****, atunci circulau. Prin satul ***** erau în treacăt, au mers la o persoană care ulterior s-a dovedit a fi un denunțător. Atunci, cu el era Pușcașu Oleg și Pavliuc Radu, el personal cu acea persoană nu a discutat, a vorbit doar Pușcașu Oleg atunci cu ultimul, în adiacentul gospodăriei sale. Dacă nu greșește, comunică martorul că persoana dată gestionează un domeniul de producere a articolelor din metal, acolo urma să discute despre domeniul desfășurat de acea persoană. Domnul Oleg Pușcașu a discutat cu acel domn, despre ce au discutat nu cunoaște, dar când acesta a revenit la automobil, au plecat cu toții. La fel, susține martorul că, nu cunoaște dacă anterior la acest domn au mai fost efectuate careva verificări, dar cât a activat el nu-l cunoștea pe ultimul, iar la fața locului acolo nu au fost careva acte întocmite, nici nu cunoaște dacă persoana dată activa legal sau nu. În acea zi plecau spre alte localități, dar prin treacăt au nimerit acolo. Domnul Pușcașu pe drum i-a comunicat că va trece prin ***** , crede martorul că în scopuri personale, acesta nu putea face verificări fără ei,*

fără a participa el și fără careva acte. La fel susține că, poliția nu este organul de control, ei sunt organul constatator și nu în acest mod se fac verificările. Pentru constatarea contravenției, se necesită anumiți pași, până a constata o acțiune este necesar ca angajatul să recepționeze o sesizare, să raporteze acea sesizare, nu poate fi așa un control sau o constatare, nu putea ca domnul Pușcașu Oleg să facă o verificare fără acordul lui, nu s-a constatat cazuri ca subalternii săi să facă verificări sau controale fără acordul lui. Dacă ei mergeau în scopuri de serviciu cu verificare la acea persoană, era să fie prezente careva acte, posibil Pușcașu Oleg a fost și a acordat careva întrebări personale și nu cunoaște ce au discutat.

- *Martorul **Pavliuc Radu*** în ședința de judecată a comunicat instanței că, anterior a activat în calitate de ofițer de investigații fraude economice, împreună cu colegii săi Pușcașu Oleg și Ținteu Vasile. În atribuțiile sale intra acumularea informațiilor cu privire la fraudele economice. La fel, secției sale era destinat automobilul de model „Skoda Octavia” cu n/î MAI 7003. Motivul deplasării în ***** era în baza unei dispoziții, cu privire la materialele de construcție din regiunea transnistreană. Nu cunoaște anume în ce sat, iar în ziua aia se îndreptau spre s.Ciuciuleni, împreună cu Volontir Dorian și Pușcașu Oleg, cu automobilul de serviciu sus menționat. În drum spre Ciuciuleni, prin tranzit au trecut prin s.*****, unde Pușcașu Oleg a comunicat că are de discutat cu o persoană din s.*****. Atunci, s-au oprit lângă un microbus de culoare închisă, domnul Pușcașu a coborât, s-au oprit pe vreo 10 minute. Acolo, Pușcașu Oleg a discutat în jur de vreo 5 minute, el împreună cu Volontir Dorin au rămas în automobil. După aceasta, Pușcașu Oleg a revenit și au plecat mai departe. Careva detalii despre ce au discutat nu a comunicat Pușcașu Oleg, despre convorbirea cu acea persoană, la fel, nici careva acte procesuale nu au fost întocmite acolo. Din cele văzute, ei au discutat la poartă, lângă acel automobil, pe persoană dată la ei în secție nu l-au văzut niciodată. Tot atunci, Pușcașu Oleg a spus că s-a oprit cu careva chestii personale din acest motiv a oprit. La volanul automobilului cu care se deplasau se afla Pușcașu Oleg, el nu putea să facă careva verificări, nici careva acte nu au fost luate de către acesta din automobil. Nu putea acesta să facă careva controale, verificări fără ca el sau șeful să nu știe, fiecare pas era coordonat cu șeful Secției. Pentru controale/verificări urma să fie înregistrat un raport sub formă de raport la secretariat, apoi se desfășura controlul și se verifică legalitatea de întreprinzător. Din discuții ar fi auzit ceva precum că, Pușcașu Oleg ar fi întrebat ceva despre o poartă.

- *Declarațiile martorului **Deviza Ion*** care audiat în ședința de judecată a comunicat că, pe inculpatul Pușcașu Oleg îl cunoaște ca fiind angajat în cadrul Inspectoratului de Poliție, nu are careva relații de nici un fel. La întrebările apărării a comunicat că este din s.*****, ***** și-l cunoaște și pe Mihăilă Nicolae ca fiind consătean, căruia i-a comunicat în anul 2019 că este căutat de către cineva de la poliție. O altă persoană în s.*****, ***** cu acest nume nu există.

- *Declarațiile martorului Moraru Ion* care audiat în ședința de judecată a comunicat instanței că, pe inculpatul Stașoc Valentin îl cunoaște, dar cu Mihăilă Nicolae sunt consăteni, nu sunt prieteni. În anul 2019 era șeful ocolului silvic al s.*****, era porecla lui în sat este „Ceapă”, iar o altă persoană cu această poreclă nu există în sat. În anul 2019 nu a avut careva control de la organul de poliție la Ocolul silvic și cu Mihăilă Nicolae nu a vorbit în anul 2019 despre careva organe de control, nici acesta nu i-ar fi spus nimic despre careva probleme cu organele de poliție. Pe inculpatul Pușcașu Oleg nu-l cunoaște și nu a cunoscut nimic despre această cauză.
- *Martorul Marin Vasile* care audiat în ședința de judecată a comunicat instanței că, pe inculpați îi cunoaște, dar mai mult pe Pușcașu Oleg, careva relații de rudenie cu acesta nu-s, doar prieteni. În anul 2019 ar fi pornit o construcție acasă, a început construcția gardului și atunci avea nevoie de poartă, dar prețurile erau foarte mari. L-a sunat într-o zi pe Pușcașu Oleg ca să-l ajute, poate are careva cunoscuți care confecționează porți, la care ultimul i-a comunicat că nu cunoaște. După aceasta, tot el i-ar fi zis că cunoaște pe cineva din s.***** care confecționează, dar nu-l cunoaște, atunci Pușcașu Oleg a spus că se va interesa și îl va informa. După câteva săptămâni acea persoană urma să se prezinte să i-a mărimile, dar din motive necunoscute nu a venit, iar după aceasta i-a transmis să nu vină că deja e frig. Când a fost telefonat de către Oleg Pușcașu i-a spus că meșterul vine să i-a mărimile pentru poartă. A comunicat martorul că s-a adresat deoarece credea că prețul va fi mai mic fiind din sat, că în oraș prețurile erau foarte mari.

De asemenea, acuzatorul de stat și-a fundamentat acuzarea prin următoarele mijloace de probă și documente procesuale, admise și cercetate în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de judecată, după cum urmează:

- Procesul-verbal de ridicare din 02.01.2020, prin care au fost ridicate în copii autentificate extrasul din ordin de numere în funcție a lui Pușcașu Oleg și fișa postului acestuia. /Vol.I, f.d.26/
- Proces-verbal privind consemnarea a măsurii speciale de investigații „control transiterii banilor” /Vol.I, f.d.45/
- Proces-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigație „interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor” din 08 ianuarie 2020 și stenograma anexă /Vol.I, f.d.66-71/
- Proces-verbal privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) ori prin alte mijloace tehnice din 03.01.2020 /Vol.I, f.d.131-134/
- Proces-verbal de percheziție din 02.01.2020, care a fost efectuat în *****, domiciliul cet.Pușcașu Oleg, în urma cărui fapt Pușcașu Oleg a predat benevol mijloacele bănești /Vol.I, f.d.147/

- Procesul-verbal de cercetare din 21.01.2020, prin care a fost examinat telefonul mobil de model *****, cu IMEI:*****, în care este instalată cartela SIM cu numărul de telefon *****, ce aparține lui Pușcașu Oleg /Vol.I, f.d.194-199/
- Procesul-verbal de cercetare din 03.01.2020, prin care a fost examinat telefonul mobil de model *****, cu IMEI: *****, în care este instalată cartela SIM cu numărul de telefon *****, ce aparține lui Stașoc Valentin /Vol.I, f.d.226-231/
- Raportul de constatare tehnico-științifică nr.234 din 08.11.2019, cu privire la constatarea autenticității mijloacelor bănești în suma de 6 000 lei, mijloace bănești ce urmau a fi transmise lui Pușcașu Oleg, în cadrul căreia s-a stabilit că 1 bancnotă cu nominalul 1000 lei, cu următoarele serii și numere:I0002-155237, 8 bancnote cu nominalul de 500 lei, cu următoarele serii și numere: H0006-007103, H0055-058913, H0016-117505, H0023-183487, H0025-269853, H0021-198750, H0031-261756, H0039-233361 și 5 bancnote cu nominalul de 200 lei, cu următoarele serii și numere: G0138-347106, G0070-571891, G0175-119085, G0162-076849, G0153-216559, corespund după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnote autentice /Vol.I, f.d.36-41/
- Purtătorul de informații cu numărul de inventar nr.2477, pe care au fost transcrise comunicări și imagini pertinente, a întâlnirii între cet.Mihăilă Nicolae și Stașoc Valentin; /Vol.I, f.d.79/

Aprecierea instanței de judecată:

Potrivit Recomandării nr. (94)12 a Comitetului de Miniștri către statele membre ale Consiliului Europei privind independența, eficiența și rolul judecătorului, judecătorii au obligația și trebuie să dețină puterea de a exercita responsabilitățile judiciare ce le revin în scopul de a se asigura de aplicarea corectă a legii și instrumentarea cauzelor în mod echitabil, eficient și rapid.

Potrivit art. 50 din Codul penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Conform art. 51 din Codul penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

În conformitate cu dispozițiile art. 8 din Codul de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.

La adoptarea unei hotărâri de condamnare, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată; la pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte „*erga omnes*”, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de

îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.

Potrivit art. 93 din Codul de procedură penală, probele sânt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: declarațiile bănuțului, învinuțului, inculpatului și etc.

În acest context prin prisma alin. (4) art. 100 din Codul de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală au fost verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv, fiind analizate probele administrate, coroborarea lor cu alte probe, necesitatea administrării de noi probe și verificarea sursei de proveniență a acestora.

Prin urmare, fiind cercetate în conformitate cu art. 101 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele cu martori și cele materiale.

Conform art. 384 din Codul de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Instanța își întemeiază sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător.

Explicații în acest sens se conțin în pct. 4 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 februarie 2000 potrivit căroră sentința de condamnare nu poate fi întemeiată pe presupuneri. Sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.

Din conținutul prevederilor art. 390 din Codul de procedură penală, denotă că sentința de achitare se adoptă dacă nu s-a constatat existența faptei infracțiunii, fapta nu a fost săvârșită de inculpat, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, fapta nu este prevăzută de legea penală sau există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei și sentința de achitare duce la reabilitarea deplină a inculpatului.

În acord cu prevederile art. 394 alin. (3), pct. 1)-2) din Codul de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă: 1) indicarea învinuirii pe baza căreia cauza în privința învinuțului a fost trimisă în judecată; 2)

descrierea circumstanțelor cauzei constatate de instanța de judecată și enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, cu indicarea motivelor pentru care instanța respinge probele aduse în sprijinul acușării, fără a se admite introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

În concordanță cu dispoziția art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală, judecarea cauzei în prima instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, care trebuie să corespundă cu strictete dispoziției art. 281 alin. (2) din Codul de procedură penală.

În motivarea sentinței, instanța de judecată și-a bazat constatările sale pe probele verbale și în scris prezentate, dar și în analiza faptului dacă acușările au fost sau nu bine justificate conform standardului de dovadă „în afara dubiilor rezonabile”, or astfel de dovadă poate rezulta doar din coexistența deducerilor suficient de puternice, clare și concordante sau similare prezumției de fapt necombătute, iar adițional, poate fi luat în considerație comportamentul părților când sunt obținute dovezile (hotărârea Irlanda c. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978).

La fel, Curtea Constituțională, prin Hotărârea nr. 18 din 22.05.2017, pct. 70, menționează că libera apreciere a probelor nu înseamnă arbitrar, ci libertatea de a aprecia probele în mod rezonabil și imparțial, iar rezultatele aprecierii probelor sunt expuse de către instanța de judecată în acte procedurale, care trebuie să fie motivate în mod obiectiv și sub toate aspectele potrivit legii.

În același timp, Curtea Constituțională reamintește că referitor la procesul de apreciere a probelor, în jurisprudența Curții Europene s-a conturat standardul „dincolo de orice îndoială rezonabilă” („beyond reasonable doubt”), care presupune că, pentru a putea fi pronunțată o soluție de condamnare, acușarea trebuie dovedită dincolo de orice îndoială rezonabilă.

Existența unor probe dincolo de orice îndoială rezonabilă constituie o componentă esențială a dreptului la un proces echitabil și instituie în sarcina acușării obligația de a proba toate elementele vinovăției într-o manieră aptă să înlătore dubiul (hotărârea CEDO Bragadireanu v. România, din 6 decembrie 2006; hotărârea CEDO Orhan v. Turcia din 18 iunie 2002; hotărârea CEDO Irlanda v. Regatul Unit din 18 ianuarie 1978).

Adițional, Curtea menționează că acest standard de probă poate fi pe deplin înțeles doar prin raportare la principiul *in dubio pro reo*, care, la rândul său, constituie o garanție a prezumției de nevinovăție. (pct. 78-80 din Hotărârea CC nr. 18 din 22 mai 2017)

Astfel, potrivit art. 8 din Codul de procedură penală, concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri, iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, se interpretează în favoarea bănuțului, învinuitului, inculpatului.

La fel, conform pct. 102 al hotărârii Curții Constituționale nr. 3 din 23 februarie 2016, procesul judiciar trebuie să fie guvernat de principia fundamentale, cum ar fi “legalitatea, prezumția nevinovăției, aflarea adevărului, oficialitatea, garantarea

libertății și siguranței persoanei, dreptul la un proces echitabil prin garantarea dreptului la apărare și al egalității părților în proces”.

Concomitent, Curtea prin hotărârea sa nr. 10 din 16 aprilie 2010 privind revizuirea hotărârii nr. 16 din 28 mai 1998, a stabilit că “principiile și normele unanim recunoscute ale dreptului internațional, tratatele internaționale ratificate și la care Rep. Moldova a aderat sunt parte componentă a cadrului legal al țării și devin norme de drept intern”, iar în sensul acestei interpretări, dreptul intern și cel internațional reprezintă un tot întreg, astfel că prin aderarea la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, a cărei interpretare se asigură de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, jurisprudența acesteia devine parte a dreptului intern, făcând parte din dreptul accesoriu la tratatul internațional (soft law).

În același timp, se impune a preciza că, potrivit prevederilor art. 6 din Convenție, în dreptul la un proces echitabil se atribuie și necesitatea motivării hotărârii. Sub acest aspect în cauzele Hiro Balani contra Spaniei, Vandehurk contra Olandei, Ruiz Torija contra Spaniei și Boldea contra României, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraful 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia însă în funcție de natura hotărârii, trebuind avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea, CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatishvili contra Rusiei din 2007). La fel, art. 6 al Convenției implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauzele Perez împotriva Franței și Van de Hurk împotriva Olandei).

În acest mod, analizând cumulul de probe anexate la dosar, audiind declarațiile participanților la proces, studiind materialele cauzei penale administrate la faza de urmărire penală și cercetate în ședință publică, instanța de judecată reține că, dincolo de orice dubiu rezonabil, instanța constată că faptele pentru care inculpații Stașoc Valentin și Pușcașu Oleg au fost trimiși în judecată există, au fost săvârșite, însă în lipsa tuturor semnelor obligatorii ale componenței de infracțiune.

Ab initio, instanța punctează asupra faptului că, pentru a ajunge la concluzia despre vinovăția sau nevinovăția inculpaților Stașoc Valentin și Pușcașu Oleg în comiterea infracțiunii imputate și încadrarea juridică corectă a acțiunilor acestora, instanța a făcut o analiză amplă a probelor administrate și prezentate de acuzatorul de stat, care au constituit obiectul prezentei cercetări judecătorești, în raport cu prevederile normelor penale materiale, actelor normative și doctrinei relevante speței examinate.

Astfel, acțiunile lui Pușcașu Oleg au fost încadrate în baza art.324 alin.(1) Cod penal și ale lui Stașoc Valentin au fost încadrate în baza art. 42 alin.(5), 324 alin. (1) din Codul penal.

Articolul 324 alin. (1) din Codul penal, de care este învinuit Pușcașu Oleg ***** la momentul săvârșirii infracțiunii, stabilește răspunderea penală pentru *pretinderea și primirea sub controlul CNA, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia, iar,*

Stașoc Valentin Mihail pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 324 alin.(1) Cod penal, pentru: *complicitate la acțiunile autorului de pretindere și primire sub controlul CNA, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.*

Conform art. 113 alin. (1) din Codul penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin. (2) al aceluiași articol stabilește că calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. Instanța de judecată relevă că în cauza „Kokkinakis vs Grecia din 25.25.1993” CtEDO a statuat că "(...) o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

Acestea fiind spuse, instanța de judecată relevă că, potrivit art. 52 din Codul penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Apriori, instanța de judecată ținând cont de modalitatea de incriminare a faptelor ilicite prin prisma art. 324 Cod penal, menționează în corespundere cu aprecierea legală și doctrinară că această normă materială stabilește răspundere penală pentru infracțiuni de sine stătătoare.

Întru stabilirea întrunirii elementelor componenței de infracțiune incriminate inculpaților Stașoc Valentin și Pușcașu Oleg, instanța de judecată evidențiază că obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod penal îl constituie relațiile sociale cu privire la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, care presupune respectarea de către persoanele publice a obligației de a pretinde, accepta sau primi remunerația ilicită în strictă conformitate cu legea.

Obiectul material sau imaterial al infracțiunii analizate constituie remunerația ilicită, care poate consta în: bunuri, servicii, privilegii, avantaje, sub orice formă, iar în ipoteza modalității de acceptare, remunerația poate viza inclusiv și oferte ori promisiuni, în toate cazurile avînd un caracter gratuit. Este incident caracterul gratuit și în ipoteza în care remunerația vizează o anumită reducere, dacă aceasta nu i se cuvine făptuitorului. Astfel, este important ca remunerația să nu i se cuvină

persoanei publice, persoanei publice străine, funcționarului internațional, persoanei cu funcție de demnitate publică (în continuare corupt), adică nu-i este legal datorată.

În continuare, se reține că prin bunuri se are în vedere, printre altele: 1) semnele bănești autentice (bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cele jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine); 2) valorile mobiliare de stat autentice; 3) alte titluri de valoare autentice. Serviciile reprezintă activitățile altele decât cele din care rezultă produse, desfășurate în scopul satisfacerii unor necesități ale persoanei publice sau ale persoanei publice străine (de ex.: serviciile de publicitate, de asigurări, de comunicații, de transport, de depozitare, de educație, foto, video, etc.).

Latura obiectivă a infracțiunii analizate, prevăzută de art.324 alin.(1) din Cod penal, incriminată inculpaților sus vizați, constă în fapta prejudiciabilă exprimată în acțiunea de pretindere, acceptare sau primire, personal sau prin mijlocitor, de bunuri, servicii, privilegii, sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin persoanei publice sau persoanei publice străine, pentru acesta sau pentru o altă persoană, ori de acceptare a ofertei ori promisiunii de asemenea foloase 2) urmările prejudiciabile sub formă de prejudiciu patrimonial efectiv 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile; 4) modul deschis.

La caz, inculpaților Pușcașu Oleg și Stașoc Valentin, li se incriminează fapta prejudiciabilă exprimată prin modalitatea normativă pretinderea și primirea a remunerației ilicite ce nu li se cuvin.

Instanța conchide că, pretinderea constă într-o cerere, solicitare insistentă ori într-o pretenție vizând obiectul remunerării ilicite, care se poate manifesta verbal, în scris sau în formă concludentă, fiind inteligibilă pentru cel căruia i se adresează, indiferent dacă a fost satisfăcută sau nu. În cazul pretinderii, inițiativa aparține în exclusivitate coruptului, adică persoanei publice. Indiferent dacă este expresă sau aluzivă, pretinderea remunerației ilicite trebuie să fie univocă, manifestând intenția coruptului de a condiționa de ea conduita legată de obligațiile sale de serviciu.

Primirea constă în luarea în posesie, obținerea, încasare de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin coruptului de la corupător (sau de la un terț ce acționează în numele acestuia) și nu se limitează neapărat la preluarea manuală de către corupt a obiectului remunerației ilicite. Primirea poate fi realizată și prin lăsarea bunurilor ce constituie remunerația ilicită într-un loc indicat de către corupător, de unde se vor putea prelua oricând de către corupt.

Instanța conchide că primirea remunerației ilicite va marca momentul de epuizare a infracțiunii prevăzută de art.324 alin.(1) Cod penal.

Destinatarul pentru a exclude faptul primirii-trebuie să-și manifeste cât mai neîntârziat voința de a nu le accepta, dacă nu o face, trebuie să denunțe fapta autorităților. Infracțiunea prevăzută de art.324 alin.(1) Cod penal este una formală și se consideră consumată din momentul pretinderii, acceptării sau primirii în întregime a remunerației ilicite.

În aceeași consecutivitate, latura subiectivă a infracțiunii prevăzută de art.324

alin.(1) Cod penal se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă, de cele mai multe ori, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale. Scopul infracțiunii analizate este unul special, adoptând la caz următoarea formă - scopul neîndeplinirii în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă de către o persoană publică a unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar funcției în cauză. Este de reținut că pentru calificarea faptei prevăzută de art.324 alin.(1) Cod penal nu este obligatorie realizarea scopului menționat.

Subiectul infracțiunii analizate este persoană fizică responsabilă care la momentul comiterii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani. De asemenea, subiectul trebuie să aibă calitatea specială de persoană publică.

Noțiunea de ”*persoană publică*” este definită la art.123 alin.(2) din Cod penal, potrivit căreia Prin persoană publică se înțelege: funcționarul public, inclusiv funcționarul public cu statut special (colaboratorul serviciului diplomatic, al serviciului vamal, al organelor apărării, securității naționale și ordinii publice, altă persoană care deține grade speciale sau militare); angajatul autorităților publice autonome sau de reglementare, al întreprinderilor de stat sau municipale, al altor persoane juridice de drept public; angajatul din cabinetul persoanelor cu funcții de demnitate publică; persoana autorizată sau investită de stat să presteze în numele acestuia servicii publice sau să îndeplinească activități de interes public.

În acest mod, cu referire la învinuirea înaintată inculpaților Pușcașu Oleg și Stașoc Valentin în comiterea infracțiunii prevăzute de articolul 324 alin. (1) din Codul penal, instanța de judecată consideră necesar ca în temeiul art. 390 alin.(1) pct.3) din Codul de procedură penală, ultimii să fie achitați pentru comiterea infracțiunii incriminate reieșind din considerentele enumerate *infra*, precum și din totalitatea probelor examinate în ședința de judecată și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, în ansamblu coroborează între ele, se completează unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert lipsa laturii obiective și a laturii subiective a infracțiunii imputate inculpatului, conform celor descrise *infra*.

Mai mult ca atât, instanța de judecată a constatat faptul că, în privința inculpatului Stașoc Valentin, în baza probelor anexate și examinate la faza de urmărire penală și în instanța de judecată, pe toată perioada examinării cauzei, acesta nu întrunește elementele infracțiunii imputate sub aspectul *subiectului* infracțiunii.

Or, potrivit normei penale incriminate și doctrinei dreptului penal, Stașoc Valentin nu era în acea perioadă o persoană publică sau angajat al unei instituții publice, nu deținea careva funcții publice în conformitate cu art.123 Cod penal.

În continuare, instanța urmează a se expune separat în partea acțiunilor incriminate fiecărui inculpat.

Cu privire la argumentele apărării

Instanța de judecată remarcă că, în cadrul dezbaterilor judiciare, *apărătorul inculpaților Stașoc Valentin și Pușcașu Oleg, avocatul Jaman ****** a prezentat obiectii privind acumularea și administrarea măsurile speciale de investigație, la caz.

Ținând cont de poziția apărării, referitor la măsurile speciale de investigație, administrate în prezenta cauză penală, instanța remarcă caracterul contrar normelor de drept a măsurii speciale de investigație administrate în cauza penală aflată în gestiune.

Instanța reține că, potrivit celor invocate de către apărătorul Jaman ***** s-a constatat că, la 08 noiembrie 2019, ofițerul CNA – Vladimir Cocieru emite o ordonanță prin care dispune efectuarea constatării tehnico-științifice a mijloacelor bănești în sumă de 6000 lei (lista bancnotelor conform ordonanței) care urmează a fi transmiși lui Oleg Pușcașu.

Astfel, decizia organului de urmărire penală de a transmite lui Pușcașu Oleg sub controlul CNA anume a sumei de 6 000 lei, care reiesă prin dispunerea prin ordonanța din 08 noiembrie 2019, efectuarea constatării tehnico-științifice a mijloacelor bănești în sumă de 6 000 lei care urmează a fi transmiși lui Oleg Pușcașu, nu este întemeiată și adoptată abuziv, iar ca urmare fiind una ilegală, deoarece conform declarațiilor depuse de denunțator/martorul Mihăilă Nicolae pe parcursul cât a urmăririi penale, atât și în instanța de judecată, Oleg Pușcașu ar fi pretins suma de 300 EURO și nici aceasta nici altă persoană nu a solicitat suma de 6 000 lei sau echivalentul la 300 EURO în altă valută.

Instanța reține că, în conformitate cu cerințele pct. 7 din Hotărârea Curții Constituționale nr. 26 din 23.10.2007, pentru controlul constituționalității unor prevederi ale art.298, art.300 și art.313 din Codul de procedură penală, introduse prin Legea nr.264-XVI din 28 iulie 2006 „Pentru modificarea și completarea Codului de procedură penală al Republicii Moldova”, „... acțiunile, inacțiunile și erorile comise la etapa urmăririi penale sunt pasibile de atac în cadrul examinării cauzei în fond, iar după pronunțarea sentinței persoanele dispun de dreptul de a face apel și recurs în instanțele superioare. Curtea Constituțională reține faptul că acțiunile de la etapa urmăririi penale și cele de la etapa judiciară sunt părți componente ale unui proces inseparabil, care se încheie cu actul justiției – pronunțarea sentinței. Or, fiecare act de la orice etapă a procesului poate fi luat în considerare sau poate fi lovit de nulitate și astfel poate influența, în sens pozitiv sau în sens negativ, produsul final – condamnarea sau achitarea persoanei. Finalizarea acestui proces deschide posibilitatea utilizării dublului grad de jurisdicție, sentința fiind pasibilă de atac cu apel și recurs, în condițiile legii. ...”

Conform pct. 24 din Decizia Curții Constituționale nr. 82 din 18.11.2016, de inadmisibilitate a sesizării nr.130g/2016 privind excepția de neconstituționalitate a articolului 63 alin.(2) pct.3) din Codul de procedură penală (termenul de menținere în calitate de bănuit a persoanei), „... Curtea relevă că sarcina verificării respectării normelor procesual-penale este atribuită instanțelor judecătorești, acestea fiind și singurele în măsură să aprecieze în concreto efectele aplicării normei la situația de fapt dedusă instanței în fiecare caz în parte. ...”.

Potrivit art.132⁵ alin. (9) pct. 2) CPP al RM, Judecătorul de instrucție poate dispune, prin încheiere motivată, folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații dintr-o cauză penală în alta doar dacă infracțiunea săvârșită este de același gen sau în privința infracțiunilor de terorism, crimă organizată sau infracțiunilor ce atentează la securitatea statului, dar nu mai târziu de 3 luni din momentul obținerii informației.

În conformitate cu prevederile art.93 alin.3) și 4), Cod de procedură penală, „alin. (3) elementele de fapt pot fi folosite în procesul penal ca probe dacă ele organele de control de stat, organul de urmărire penală, de organul de constatare sau de altă parte în proces, cu respectarea prevederilor prezentului cod. Alin. (4) datele de fapt obținute prin activitatea specială de investigații pot fi admise ca probe numai în cazurile în care ele au fost administrate și verificate prin intermediul mijloacelor prevăzute la alin.(2), în conformitate cu prevederile legii procesuale, cu respectarea drepturilor și libertăților persoanei sau cu restricția unor drepturi și libertăți autorizată de către instanța de judecată”.

Norma art. 94 alin. (1), pct. 1), 2), 8) pct. 11), pct. 12), alin. (2) Cod de procedură penală, indică că, „în procesul penal nu pot fi admise ca probe și, prin urmare, se exclud din dosar, nu pot fi prezentate în instanța de judecată și nu pot fi puse la baza sentinței sau a altor hotărâri judecătorești datele care au fost obținute: pct. 1) prin aplicarea violenței, amenințările sau a altor mijloace de constrângere, prin violarea drepturilor și libertăților persoanei; pct. 2) prin încălcarea dreptului la apărare al bănuțului, învinutului, inculpatului, părții vătămăte, martorului; pct. 8) cu încălcări esențiale de către organul de urmărire penală a dispozițiilor prezentului cod. Alin. (2) constituie încălcare esențială a dispozițiilor prezentului cod, la administrarea probelor, violarea drepturilor și libertăților constituționale ale persoanei sau a prevederilor legii procesuale penale prin privarea participanților la proces de aceste drepturi sau prin îngrădirea drepturilor garantate, fapt care a influențat sau a putut influența autenticitatea informației obținute, a documentului sau a obiectului”.

În conformitate cu prevederile art. 135/5 alin. (9) Cod de procedură penală, „judecătorul de instrucție poate dispune, prin încheiere motivată, folosirea datelor obținute în urma efectuării măsurilor speciale de investigații dintr-o cauză penală în alta doar dacă infracțiunea săvârșită este de același gen sau în privința infracțiunilor de terorism, crimă organizată sau infracțiunilor ce atentează la securitatea statului, dar nu mai târziu de 3 luni din momentul obținerii informației”.

Conform prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, „alin. (1) încălcarea prevederilor legale care reglementează desfășurarea procesului penal atrage nulitatea actului procedural numai în cazul în care s-a comis o încălcare a normelor procesuale penale ce nu poate fi înlăturată decât prin anularea acelu act. Alin. (2) încălcarea prevederilor legale referitoare la competența după materie sau după calitatea persoanei, la sesizarea instanței, la compunerea acesteia și la publicitatea ședinței de judecată, la participarea părților în cazurile obligatorii, la prezența interpretului, traducătorului, dacă sunt obligatorii potrivit legii, atrage nulitatea

actului procedural. Alin. (3) nulitatea prevăzută în alin.(2) nu se înlătură în nici un mod, poate fi invocată în orice etapă a procesului de către părți, și se ia în considerare de instanță, inclusiv din oficiu, dacă anularea actului procedural este necesară pentru aflarea adevărului și justa soluționare a cauzei. Alin. (4) încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute în alin.(2) atrage nulitatea actului dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii – când partea este prezentă, sau la terminarea urmăririi penale – când partea ia cunoștință de materialele dosarului, sau în instanța de judecată – când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță”.

La fel conform art. 279 Cod de procedură penală, „alin. (1) acțiunile procesuale se efectuează în strictă conformitate cu prevederile prezentului cod și numai după înregistrarea sesizării cu privire la infracțiune. Acțiunile de urmărire penală pentru efectuarea cărora este necesară autorizarea judecătorului de instrucție, precum și măsurile procesuale de constrângere sunt pasibile de realizare doar după pornirea urmăririi penale, dacă legea nu prevede altfel. Alin. (2) orice acțiune de urmărire penală în incinta unei unități publice sau private se poate efectua doar cu consimțământul conducerii sau al proprietarului acestei unități ori cu autorizația procurorului, iar în cazurile prevăzute de prezentul cod – cu autorizația judecătorului de instrucție. Alin.(3) cercetarea, percheziția, ridicarea de obiecte și alte acțiuni procesuale la domiciliu pot fi efectuate doar cu consimțământul persoanei domiciliată la adresa respectivă sau cu autorizația respectivă. Alin. (4) în cazul infracțiunilor flagrante, precum și în cazurile ce nu suferă amânare, consimțământul sau autorizația prevăzute la alin.(2) și (3) nu sunt necesare, însă despre efectuarea acțiunilor respective este informat imediat, dar nu mai târziu de 24 de ore, procurorul sau, după caz, judecătorul de instrucție care urma să dea autorizația respectivă”.

În cele din urmă, instanța de judecată constată inadmisibilitatea în calitate de probă a măsurii speciale de investigație „procesul-verbal privind consemnarea măsurii speciale de investigații controlul transmiterii banilor din 03 ianuarie 2020 /Vol.I, f.d.45/, în condițiile în care această probă nu a fost administrată în conformitate cu prezentul cod.

Referitor la învinuirea lui Pușcașu Oleg în comiterea infracțiunii prevăzute de art.324 alin.(1) din Cod penal.

Instanța statuează că potrivit rechizitoriului, *Pușcașu Oleg* ***** activând în calitate de ofițer de investigație al Serviciului Investigare Fraude Economice al Secției de Investigații Infracțiuni a Inspectoratului de poliție Hîncești al IGP al MAI, în baza ordinului IGP nr.63 ef din 17.02.2017, fiind în acest sens conform prevederilor art.126 Cod penal, persoană publică, căreia, într-o instituție de stat, i-au fost acordate permanent, prin stipularea legii și prin numire, drepturi și obligații în vederea exercitării funcțiilor autorității publice, contrar prevederilor art.22 alin.(1) lit.a), b), d), f), g) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public nr.158-XVI din 04.07.2008, conform cărora funcționarul public este obligat

să respecte Constituția Republicii Moldova, legislația în vigoare, să respecte cu strictețe drepturile și libertățile cetățenilor, să îndeplinească cu responsabilitate, obiectivitate și promptitudine în spirit de inițiativă și colegialitate toate atribuțiile de serviciu, să respecte normele de conduită profesională prevăzută de lege, să respecte regulamentul intern, prevederile art.19 lit.a), b), c), d); 20 lit.b), d); 26 alin.(1) lit.a) a Legii nr.320 din 27.12.2012 cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului, prin care asigură reacționarea promptă la sesizările, comunicările despre infracțiuni, culege informații în scop de cunoaștere, prevenire și combatere a infracțiunilor, precum și a altor fapte ilicite, elaborează și întreprinde măsuri de prevenire a infracțiunilor și contravențiilor, atribuite Poliției, asigură reacționarea promptă la sesizările și comunicările despre infracțiuni și contravenții, aduce la cunoștință autorităților administrației publice respective evenimentele care i-au devenit cunoscute și care pun în pericol siguranța personală, socială și a statului și cer o reacționare promptă, constată cauzele și condițiile ce pot genera sau contribui la săvârșirea infracțiunilor și contravențiilor care sunt în competența Poliției, cu sesizarea, potrivit legii, a organului competent sau a persoanei cu funcții de răspundere cu privire la necesitatea de întreprindere a măsurilor de înlăturare a acestor cauze și condiții, conform legii, constată cauzele și condițiile ce pot genera sau contribui la săvârșirea infracțiunilor, desfășoară activități de constatare a infracțiunilor, să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului, să aibă un comportament demn, constată contravenții și aplică sancțiuni contravenționale potrivit legii, contrar fișei postului potrivit căreia **Pușcașu Oleg**, exercită măsuri de prevenire, curmare, descoperire a infracțiunilor, combaterea cărora țin de competența secției investigații infracțiuni; asigură desfășurarea activităților de control, în vederea aplicării strategiilor și politicilor specifice domeniului de activitate; monitorizează activitățile desfășurate pe liniile și sectoarele de muncă în domeniul combaterii delictelor pe linia de activitate; desfășoară activități speciale de investigații în vederea preîntâmpinării și curmării infracțiunilor și contravențiilor; înregistrează în modul stabilit sesizările despre infracțiuni,

Pct.15 lit.i) și j) din Codul de etică și deontologie al polițistului aprobat prin Hotărârea de Guvern nr.481 din 10.05.2006, prin care este obligat să se opună tuturor formelor de corupție din poliție, să informeze superiorii și celelalte organe competente referitor la toate cazurile de corupție din poliție, a săvârșit coruperea pasivă potrivit semnelor prevăzute de art.324 alin.(1) Cod penal, în următoarele circumstanțe:

La 06 noiembrie 2019, ofițerul de investigație al Serviciului Investigare Fraude al MAI, **Pușcașu Oleg *******, s-a deplasat la domiciliul cet.Mihăilă Nicolae din satul *****, ***** unde s-a prezentat ca fiind angajat al poliției economice din cadrul Inspectoratului de Poliție Hîncești, și i-a comunicat lui Mihăilă Nicolae că are informații precum că desfășoară activitate ilegală de întreprinzător de prestare a serviciilor de fabricare a confecțiilor metalice. Astfel, pentru neatragerea la răspundere contravențională, pentru activitatea ilegală de întreprinzător menționată supra, precum și ca pe viitor să poată active fără careva acte permissive în acest sens,

a pretins mijloace bănești ce nu i se cuvin, în sumă de 300 EURO, de la Mihăilă Nicolae. Din motiv că Mihăilă Nicolae nu avea la moment mijloace bănești respective, au convenit pentru transmiterea ulterioară a acestora.

Ulterior, la data de 02.01.2020, Mihăilă Nicolae a fost telefonat de către Stașoc Valentin, care i-a fixat o întâlnire în vederea primirii banilor pretinși de către Pușcașu Oleg, în sumă de 6 000 lei, echivalentul a 300 EURO, întâlnire ce a avut loc, cu transmiterea banilor de către Mihăilă Nicolae către Stașoc Valentin.

În continuare, la orele 15:30, conform schemei infracționale, Pușcașu Oleg a primit de la Stașoc Valentin mijloacele bănești primate de la Mihăilă Nicolae, în sumă de 6 000 lei, mijloace bănești ce au fost descoperite și ridicate de la Pușcașu Oleg.

Astfel, Pușcașu Oleg a pretins și primit sub controlul CNA mijloacele bănești, iar ca urmare, lui Mihăilă Nicolae nu i-a fost întocmit procesul-verbal cu privire la atragerea la răspundere contravențională pentru fapta de, “*desfășurarea ilegală a activității de întreținător*”.

Așadar, inculpatului Pușcașu Oleg i se incriminează comiterea infracțiunii prevăzută de art.324 alin.(1) Cod Penal.

Analizând cumulul de probe administrate pe această parte, inclusiv declarațiile martorilor precum și mijloacelor de probă sub formă de înscrisuri, care au fost apreciate în conformitate cu prevederile art.101 alin. (1) din Codul de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării lor, instanța constată că fapta încriminată inculpatului Pușcașu Oleg nu întrunește elemente componente infracțiunii prevăzută la art.324 alin.(1) Cod Penal, iar în temeiul art. 390 alin.(1) pct.3) din Codul de procedură penală, ultimul urmează a fi achitat pentru comiterea infracțiunii incriminate reieșind din considerentele enumerate *infra*.

Înainte de a ajunge la soluția achitării, instanța de judecată a studiat și analizat minuțios probele administrate la faza de urmărire penală și cercetate în cadrul ședinței de judecată și a ajuns la concluzia că de către organul de urmărire penală nu au fost acumulate suficiente probe pertinente și concludente cu privire la caracterul infracțional al faptei comise, cât și a vinovăției acestuia în comiterea infracțiunii.

În susținere, instanța menționează că este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate, întemeindu-și sentința numai pe probele care au fost cercetate în ședința de judecată și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu, în temeiul art. 325 alin. (1) din Codul de procedură penală.

În acest context, instanța relevă că inculpatul Pușcașu Oleg, consecvent, pe parcursul procesului penal și în special în ședința de judecată nu a susținut existența circumstanțelor de fapt, nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii, sub nici o formă.

Instanța reține că din declarațiile inculpatului, ultimul nu a primit niciodată careva mijloace bănești în funcția sa, doar și –a efectuat atribuțiile de serviciu în

cadrul Serviciului de Investigare Fraude Economice a Secției de Investigații Infraționi a Inspectoratului de Poliție Hîncești al IGP al MAI, în conformitate cu legislația și fișa de post. Bani nu ar fi primit niciodată de la cineva, iar careva tangențe cu activitatea lui Mihăilă Nicolae ce ține de ordin profesional nu a avut, cu nimeni nu a avut careva înțelegeri, a efectuat activitate sa de muncă conform legislației și a fișei de post.

La întrebarea apărătorului, inculpatul a comunicat nu a dat de înțeles folosind cuvinte, gesturi sau nu a făcut careva referire să-i fie oferită careva sume de bani de către Mihăilă Nicolae, iar suma de bani oferită de către Stașoc Valentin a înțeles-o ca fiind un cadou, deoarece atunci era ziua sa de naștere, alte înțelegeri nu a avut.

Sub auspiciul celor invocate de inculpat, instanța consideră că aprecierea unor declarații ale unui acuzat în cadrul unui proces penal reprezintă o importanță deosebită, ori dintr-un punct de vedere, cel puțin teoretic, declarațiile inculpatului, în măsura în care sunt sincere, sunt importante pentru organele judiciare, deoarece numai el cunoaște cel mai bine împrejurările legate de infrațiune și numai el poate furniza informații cunoscute.

Din alt punct de vedere însă, dacă bănuitul, învinuitul sau inculpatul ascunde realitatea, prin necoroborarea declarațiilor sale cu alte probe administrate și contrare acestora, organul judiciar poate sesiza reaua sa credință, apreciind că declarația lui nu face decât să confirme dovezile care-i indică vinovăția sau cel puțin reprezintă o metodă de apărare în cazul răspunderii penale pentru săvârșirea unei infrațiuni deosebit de grave.

Astfel, existând în privința declarațiilor inculpatului o inevitabilă suspiciune, art. 103 alin. (2) din Codul de procedură penală impune acestora o valoare probantă condiționată și de existența altor probe în cauză, care să confirme veridicitatea lor, chiar dacă în declarațiile persoanei acuzate de săvârșirea unei infrațiuni mereu există și un subiectivism firesc, acesta fiind tentat uneori să nu spună tot ce cunoaște sau să denatureze adevărul în interesul personal, astfel fiind necesare în mod obligatoriu probe suplimentare în susținerea declarațiilor acestuia.

Instanța remarcă că în mare parte, probatoriul acuzării se întemeiază pe rezultatele consemnării măsurilor speciale de investigație, probe considerate inadmisibile de către instanță, procesul-verbal din 03 ianuarie 2020 de consemnare a măsurii speciale – controlul transiterii banilor.

La fel, instanța de judecată, potrivit procesului-verbal nr.10/7 privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) ori prin alte mijloace tehnice din 03 ianuarie 2020 /Vol.I, f.d.131 – 134/ nu a fost stabilit cert ce a transmis Stașoc Valentin lui Pușcașu Oleg, dacă a transmis și care a fost scopul transiterii bunurilor/mijloacelor bănești, atât timp cât aceștea aveau o relație de prietenie.

În continuare, instanța reține că potrivit cercetării probelor respective, acestea constituie bază probantă acuzatorie, întrucât în comportamentul inculpatului nu rezidă acțiuni ilegale în vederea pretinderii remunerației ilicite pentru a nu îndeplini anumite acțiuni în exercitarea funcției sale.

Or, în cauza *Lalas contra Lituaniei* (§ 43), Curtea a punctat că una din împrejurările care necesită a fi luate în calcul la aprecierea existenței sau lipsei provocării rezidă în identificarea faptului dacă persoana acuzată a fost implicată anterior în comiterea unor infracțiuni similare, statuări asemănătoare fiind făcute și în alte cauze.

În acest mod, instanța nu este de acord cu poziția acuzării, potrivit căreia este demonstrată intenția inculpatului de a primi o remunerație în scopul realizării activităților de serviciu, or acuzarea urmărește doar un segment din probele examinate, care atestă faptul primirii mijloacelor bănești, acesta fiind doar un substrat factologic dintr-o ambianță care a derulat o perioadă de timp, toate convorbirile având loc la inițiativa lui Mihăilă Nicolae care a fost evident ghidat și supravegheat faptic de agenții statului, iar atribuțiile de serviciu ale inculpatului fiind realizate indiferent de acțiunile denunțătorului, ce trezește dubii rezonabile instanței privind o posibilă înscenare a infracțiunii.

În acest mod, inadvertențele depistale crează dubii serioase instanței, și pun la îndoială existența infracțiunii incriminate. Astfel, aceste dubii, nu pot fi interpretate decât în interesele inculpatului, or din acestea nu reiese nici o circumstanță care ar veni să confirme circumstanțele de fapt incriminate.

În urma audierii martorilor în ședința de judecată, niciunul dintre ei nu a relatat cu lux de amănunte careva circumstanțe sau fapte care ar demonstra vinovăția lui Pușcașu Oleg pretinderea și primirea de bunuri ce nu i se cuvin, aceștea doar au comunicat că se cunosc cu denunțătorul ca fiind constătean, iar pe Pușcașu Oleg îl cunosc ca fiind polițist.

În concordanță cu cele expuse, cu referire la latura subiectivă, instanța nominalizează că dificultatea determinării originii intenției infracționale are la bază motive obiective, or intenția, ca formă a vinovăției, exprimă atitudinea psihică a persoanei față de realitatea obiectivă, deci ține de latura lăuntrică a persoanei, motiv pentru care și problema identificării exacte a faptului dacă intenția de a săvârși infracțiunea i-a aparținut în exclusivitate persoanei care a comis fapta penală sau i-a fost implantată acesteia de către o terță persoană (provocator).

Fiind de natură subiectivă, intenția persoanei trebuie desprinsă prin confruntarea tuturor împrejurărilor obiective în interiorul cărora a fost săvârșită infracțiunea.

Astfel, deloc neglijabile sunt și datele obiective care au precedat săvârșirea infracțiunii, iar la caz, tocmai aceste din urmă circumstanțe au importanță cardinală în procesul de stabilire a sursei apariției intenției infracționale și dacă persistă dubii în ceea ce privește izvorul intenției formate (nu se cunoaște cu certitudine dacă persoana care a săvârșit infracțiunea a acționat în baza unei intenții formate independent sau dependent de comportamentul unei alte persoane (provocator)), activitatea infracțională trebuie catalogată ca fiind realizată exclusiv sub imperiul unei provocări. Aprecierea în cauză își găsește justificarea în principiul *in dubio pro reo*.

Mai mult, instanța a luat în considerare și factorii stabiliți în jurisprudența

națională sau a Curții privind constatarea unei provocări, din care comportamentul anterior al persoanei, existența sau lipsa antecedentelor penale, prezența indicilor despre faptul pregătirii săvârșirii infracțiunii și la caz, inculpatul are o experiență vastă în domeniul poliției – aproximativ 23 ani, nu deține antecedente penale sau contravenționale, inclusiv pentru fapte similare sau tangente și nu au fost stabilite alte acțiuni ale acestuia în contextul pregătirii infracțiunii incriminate sau în contextul altor infracțiuni/contravenții.

Or, în cauza *Lalas contra Lituaniei* (§ 43), Curtea a punctat că una din împrejurările care necesită a fi luate în calcul la aprecierea existenței sau lipsei provocării rezidă în identificarea faptului dacă persoana acuzată a fost implicată anterior în comiterea unor infracțiuni similare, statuări asemănătoare fiind făcute și în alte cauze.

La caz, instanța mai consideră alogic însăși faptul pretinderii unei remunerații ilicite anume în scopul facilitării de desfășurare a activității de întreprinzător fără a deține careva acte, când această procedură era inevitabilă indiferent de circumstanțe, or, nu au fost prezentate careva dispoziții sau acte ce ar demonstra verificarea sau efectuarea unui control asupra activității lui Mihăilă Nicolae.

Așadar, faptul unei presupuse pretinderi a mijloacelor bănești în scopul asigurării unor facilități, instanța îl consideră doar ca un pretext formulat cu sprijinul organului de urmărire penală, pentru a asigura coagularea unui probatoriu în vederea incriminării coruperii pasive inculpatului, care în speță nu s-a adevărit.

Prin urmare, instanța de judecată constată faptul că de către acuzare nu a fost prezentată nici o probă, c ear confirma intenția lui Pușcașu Oleg, de a pretinde sau primi bunuri ce I se cuvin pentru a îndeplini acțiunii sau inacțiuni în exercitarea funcției, or de către Pușcașu Oleg nu a avut spre examinare careva material sau process ce ține de activitatea lui Mihăilă Nicolae și nici persoanele audiate în cadrul cercetării judecătorești nu au confirmat faptul intenției infracționale a lui Pușcașu Oleg, ca semn obligatoriu a laturei subiective caracteristice infracțiunii prevăzute de art.324 Cod penal.

În continuare, instanța relevă că prin alte mijloace de probă cercetate de acuzare în ședință de judecată, nu au fost obținute informații relevante cauzei sau care ar confirma/infirma existența infracțiunii sau a vinovăției inculpatului în comiterea acesteia.

În continuare, instanța reiterează că pe întreg parcursul procesului penal, inculpatul a oferit declarații, menținând poziția sa de nevinovăție, versiune care, de către organul de urmărire penală nu a fost cercetată sub toate aspectele, obiectiv și răsturnată prin probe incontestabile.

Instanța susține în acest caz, că declarațiile inculpatului denotă un caracter veridic, în lipsa altor probe contrare, ori veridicitatea este însușirea, caracterul a ceea ce este cert, adică ceea ce este conform cu adevărul, real și poate fi caracterizată ca o corespundere a datei de fapt examinată de către organul de urmărire sau instanță cu realitatea pe care o probează această informație.

Subsecvent, declarațiile inculpatului coroborează cu cele ale martorilor,

nefiind consemnate divergențe semnificative, nu expun circumstanțe contradictorii în esența lor și diferențiază doar sub aspectul modului de percepție a informației de fiecare persoană în dependență de personalitatea sa și modul de recepționare a informației.

În același context, acuzarea, în spiritul art. 254 din Codul de procedură penală, este obligată să prezinte probe atât împotriva inculpatului, cât și în favoarea acestuia, deoarece trebuie întreprinse toate măsurile relevante să elucideze credibilitatea învinuirii aduse, pe care instanța de judecată, în contextul mijloacelor de probă cercetate nemijlocit în ședință, o consideră îndoielnică, atât prin caracterul evaziv al acesteia, cât și prin lipsa materialului probator în acest sens sau al probelor administrate prin provocare, prin ce instanța apreciază ca întemeiate argumentele părții apărării în ședință de judecată.

Astfel, instanța stabilește că acuzarea nu a prezentat nicio probă pertinentă, concludentă și verosimilă ce ar demonstra pe de o parte latura obiectivă comisă de inculpat prin pretindere, acceptare sau primire a mijloacelor bănești, iar pe de altă parte latura subiectivă prin existența unei intenții directe la săvârșirea infracțiunii, or prin probele prezentate de către partea acuzării nu fost confirmat faptul că Pușcașu Oleg a pretins sau primit careva bunuri, deoarece ultimul nu a discutat cu denunțatorul sau altă persoană despre faptul primirii unor remunerări, iar discuțiile au fost purtate doar cu Stașoc Valentin.

În acest context, este de menționat faptul că, potrivit declarațiilor făcute de către Stașoc Valentin în instanța de judecată, ultimul a declarat instanței că, nu a discutat cu Pușcașu Oleg despre primirea cărorva remunerații privind neîndeplinirea unor acțiuni în exercitarea funcției, ce ține de activitatea de antreprenariat desfășurată de către Mihăilă Nicolae.

În această ordine de idei, instanța de judecată la emiterea unei sentințe legale nu poate pune doar declarațiile lui Mihăilă Nicolae, chiar și dacă au fost făcute sub jurământ, or aceste declarații reflectă intențiile agenților statului din cadrul CNA, privind realizarea consumării faptei infracționale.

Pe cale de consecință, instanța constată că învinuirea adusă de către acuzatorul de stat este una iluzorie, procurorul eșuând în a prezenta probe credibile, apte de a sta la baza unei sentințe de condamnare și care ar răsturna prezumția de nevinovăție a inculpatului, iar în acest mod, instanța susține inexistența elementelor infracțiunii comise de către inculpatul Pușcașu Oleg, astfel cum rezultă din probele administrate și apreciate de instanță.

În baza raționamentelor expuse supra, fiind supuse aprecierii probele administrate la materialele cauzei penale din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanța a constatat că în acțiunile inculpatului Pușcașu Oleg nu se regăsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (1) Cod Penal.

În conformitate cu principiul contradictorialității în procesul penal, reglementat de art. 24 Cod de procedură penală, urmărirea penală, apărarea și

judicarea cauzei sînt separate și se efectuează de diferite organe și persoane. Instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Conform art. 26 alin.(3) Cod de procedură penală, sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului. În baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului.

Curtea Europeană pentru Drepturile Omului, în hotărîrea *Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, a constatat că, în domeniul penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 § 2 și e obligatoriu, inter alia, că sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

În acest context, instanța reține că prezumpția de nevinovăție a inculpatului prevalează în cazul dat, iar sarcina probei îi revine acuzării, sarcină cu care aceasta din urmă nu s-a isprăvit și la fel, urmează a se reține și faptul că „instanței de judecată îi revine sarcina încadrării juridice a faptelor și nu este obligată să adopte încadrarea dată de către procuror”.

Prin urmare se impune achitarea inculpatului Pușcașu Oleg, deoarece în acțiunile acestuia lipsește latura obiectivă și cea subiectivă a infracțiunii incriminate conform art. 324 alin. (1) din Codul penal, fiind sesizate incertitudini și imprecizii, iar sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, dubiile în probarea învinuirii urmînd a fi interpretate în favoarea inculpatului.

Referitor la învinuirea lui Stașoc Valentin în comiterea infracțiunii prevăzute de art.42 alin.(5), 324 alin.(1) din Cod penal.

Instanța de judecată audiind inculpatul, martorii, examinînd materialele dosarului, apreciind probele prin prism art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, consideră că acuzarea adusă inculpatului Stașoc Valentin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(5), 324 alin. (1) Cod penal, nu s-a dovedit și ultimul urmează a fi achitat, din următoarele motive.

Prin prisma probelor cercetate în ședința instanței de fond și ținînd cont de circumstanțele stabilite, instanța consideră că învinuirea înaintată lui Stașoc Valentin este întemeiată pe presupuneri și nu este întărită cu probe veridice și incontestabile pentru constatarea vinovăției inculpatului.

Instanța reține că, potrivit actului de învinuire *Stășoc Valentin ***** prin acțiunile sale intenționate a comis complicitate la infracțiunea prevăzută de art.324 alin.(1) Cod penal – adică complicitate la acțiunile autorului de pretindere și primire sub controlul CNA, personal, de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia potrivit calificării: art.42 alin.(5),*

art.324 alin.(1) Cod penal, în următoarele circumstanțe:

La 06 noiembrie 2019, ofițerul de investigație al Serviciului Investigare Fraude Economice al Secției de Investigații Infrațiuni a Inspectoratului de poliție Hîncești al IGP al MAI, Pușcașu Oleg *****, s-a deplasat la domiciliul cet.Mihăilă Nicolae din satul *****, raionul Hîncești unde, s-a prezentat ca fiind angajat al poliției economice din cadrul Inspectoratului de poliție Hîncești, și i-a comunicat lui Mihăilă Nicolae că are informații precum că desfășoară activitate ilegală de întreprinzător de prestare a serviciilor de fabricare a confecțiilor metalice. Astfel, întru neatragera la răspundere contravențională, pentru activitatea ilegală de întreprinzător menționată supra, precum și ca pe viitor să poată activa fără careva acte permissive în acest sens, a pretins mijloace bănești ce nu i se cuvin, în sumă de 300 EURO, de la Mihăilă Nicolae, din motiv că Mihăilă Nicolae nu avea la moment mijloacele bănești respective, au convenit pentru transmiterea ulterioară a acestora.

Ulterior, la data de 02.01.2020, Mihăilă Nicolae a fost telefonat de către Stașoc Valentin, care a intervenit în calitate de mijlocitor și i-a fixat o întâlnire în vederea primirii banilor preținși de către Pușcașu Oleg, în sumă de 6 000 lei, echivalentul a 300 EURO, întâlnire ce a avut loc, cu transmiterea banilor de către Mihăilă Nicolae către Stașoc Valentin.

În continuare, la orele 15:30, conform schemei infracționale, Stașoc Valentin a transmis lui Pușcașu Oleg mijloacele bănești primite de la Mihăilă Nicolae, în sumă de 6 000 lei, mijloace bănești ce au fost descoperite și ridicate de la Pușcașu Oleg în cadrul percheziției din 02.01.2020 efectuate la domiciliul lui Pușcașu Oleg.

Astfel, Stașoc Valentin a contribuit activ la săvârșirea infracțiunii de către Pușcașu Oleg exprimate prin pretinderea și primirea sub controlul CNA a mijloacelor bănești, iar ca urmare, lui Mihăilă Nicolae nu i-a fost întocmit procesul-verbal cu privire la atragerea la răspundere contravențională pentru fapta de *“desfășurarea ilegală a activității de întreprinzător”*.

Prin urmare, reieșind din prevederile legale expuse mai sus, raportate la circumstanțele cauzei, instanța de judecată, va reține faptul că, de către acuzare nu a fost probate în acțiunile lui Stașoc Valentin elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.324 alin.1), realizate prin complicitate.

Astfel, latura obiectivă a infracțiunii de corupere pasivă se constituie din acțiuni sau inacțiuni. Acțiunea poate fi exprimată prin pretinderea sau primirea de bani, foloase ori acceptarea de promisiuni care asigură astfel de foloase, contrar atribuțiilor sale. Inacțiunea constă în nerespingerea de către făptuitor a atribuțiilor sale. Nu este necesar ca pretenția formulată de făptuitor să fie satisfăcută. A primi ceva înseamnă a accepta, a prelua, a lua ceva în posesie. A accepta o promisiune înseamnă a exprima acordul cu privire la promisiune. Este necesar ca actul de îndeplinire sau neîndeplinire al funcționarului pentru care pretinde, primește bani sau foloase să facă parte din sfera atribuțiilor de serviciu ale acestuia.

Totodată, conform prevederilor art.42 alin.5) Cod penal, se consideră complice persoana care a contribuit la săvârșirea infracțiunii prin sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, precum

și persoana care a promis dinainte că îl va favoriza pe infractor, va tăinui mijloacele sau instrumentele de săvârșire a infracțiunii, urmele acesteia sau obiectele dobândite pe cale criminală ori persoana care a promis din timp că va procura sau va vinde atare obiecte.

Prin urmare, după cum a constatat anterior, instanța notează că administrarea probei în cauză nu dovedește latura subiectivă și obiectivă a infracțiunii, în comiterea acțiunilor descrise de către inculpatul Stașoc Valentin.

Instanța consideră că, declarațiile martorului Mihăilă Nicolae sau alte probe prezentate de către acuzator, date în cadrul ședinței de judecată, nu dovedesc fapta incriminată lui, și anume faptul că ultimul a pretins, acceptat și primit de la Mihăilă Nicolae, mijloace bănești ce nu i se cuvin, în mărime de 6 000 lei, sub formă de complicitate la comiterea pretinse corupere pasive de către Pușcașu Oleg.

Totodată, instanța consideră că, probele prezentate de acuzator nu sunt pertinente și suficiente, pentru a fi puse la baza unei sentințe de condamnare și anume segvențele video și procesul-verbal de examinare din 03 ianuarie 2020 cu nr.10/7 cu privire la documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) ori prin alte mijloace tehnice, anexate la materialele cauzei, deoarece din imaginile video conținute pe acest purtător de informație nu se vede momentul în care banii sunt transmiși și în ce mod, de către Stașoc Valentin lui Pușcașu Oleg, cu atât mai mult faptul ca acești bani să fie acceptați de către ultimul.

În altă ordine de idei instanța reține că, de către acuzare nu a fost demonstrată existența scopului infracțiunii în acțiunile lui Stașoc Valentin : „*Pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia*”, faptul dat se deduce din declarațiile martorilor părții acuzării, date în ședința judiciară, care au indicat că nu cunosc despre transmiterea cărorva bani inculpatului, or, aceștea se aflau în relație de prietenie, ceea ce rezultă că se întâlneau mereu și discutau.

Mai mult ca atât, instanța de judecată urmează să rețină și faptul că, acuzarea eronat și în mod abuziv ar fi calificat pretinsele acțiuni comise de către Stașoc Valentin, incriminându-i calificativul de comitere a infracțiunii „*de către o persoană publică de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană*”, fapt ce contravine prevederilor legale prevăzute de art. 123 alin.(2) Cod penal, unde este stipulate expres noțiunea de persoană publică, or, potrivit materialelor cauzei penale și a materialelor caracteristice, ultimul nu deținea nici o funcție publică, nu era angajatul niciunei instituții publice.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) Cod procedură penală, nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa, iar alin. (3) stipulează că: concluziile despre vinovăția persoanei de săvârșirea unei infracțiuni nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate, în condițiile prezentului cod, se interpretează în favoarea inculpatului. În acest sens instanța reține că, vinovăția persoanei se stabilește în cadrul unui proces cu respectarea garanțiilor procesuale, deoarece simpla învinuire nu înseamnă și stabilirea vinovăției, sarcina probațiunii

fiind pusă pe seama acuzării.

Legea procesual-penală stabilește că, răsturnarea prezumției nevinovăției sau concluziile despre vinovăția persoanei în comiterea infracțiunii nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Or, în conformitate cu prevederile art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală și jurisprudența CEDO, sarcina probatoriului în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel revine acuzatorului de stat în virtutea funcțiilor lui procesuale (art. 51, 53 și 320 CPP).

Potrivit art. 24 Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură. Părțile în procesul penal își aleg poziția, modul și mijloacele de susținere a ei de sine stătător, fiind independente de instanță, de alte organe ori persoane. Instanța de judecată acordă ajutor oricărei părți, la solicitarea acesteia, în condițiile prezentului cod, pentru administrarea probelor necesare.

E necesar de a reține că, în temeiul art. 101 alin. (3) Cod de procedură penală, nici o probă nu are valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Cele nominalizate sunt reflectate și în pct.6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție „Privind sentința judecătorească” nr. 5 din 19 iunie 2006, din care rezultă că „Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în urma unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art.385 Cod de procedură penală”.

Astfel, instanța conchide că este lipsită de fundament în fapt și de drept învinuirea înaintată pentru o pretinsă corupere pasivă din partea inculpatului.

Totodată, instanța reține că în mare parte, probatoriul acuzării se întemeiază pe rezultatele consemnării măsurilor speciale de investigație, probe considerate inadmisibile de către instanță, procesul-verbal din 03 ianuarie 2020 de consemnare a măsurii speciale – controlul transmițerii banilor.

La fel, instanța de judecată, potrivit procesului-verbal nr.10/7 privind documentarea cu ajutorul metodelor și mijloacelor tehnice, precum și localizarea sau urmărirea prin sistemul de poziționare globală (GPS) ori prin alte mijloace tehnice din 03 ianuarie 2020 /Vol.I, f.d.131 – 134/ nu a fost stabilit cert ce a transmis Stașoc Valentin, dacă a transmis și care a fost scopul transmițerii bunurilor/mijloacelor bănești, atât timp cât aceste aveau o relație de prietenie.

În continuare, instanța subliniază că potrivit cercetării probelor respective, acestea constituie bază probantă acuzatorie, întrucât în comportamentul inculpatului nu rezidă acțiuni ilegale în vederea pretinderii remunerației ilicite pentru a nu

îndeplini anumite acțiuni în exercitarea funcției sale.

Astfel, cercetînd și apreciînd totalitatea de probe în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, conform propriei convingeri bazate pe probele verificate în ședința judiciară, instanța ajunge la concluzia că, în ședința judiciară nu s-a constatat existența faptei infracționale prevăzute de art. 42 alin.(5), 324 alin. (1) Cod penal, în acțiunile lui Stașoc Valentin cu următoarele semne de calificare – complicitatea la corupere pasivă, adică pretinderea, acceptarea și primirea de către o persoană publică, personal de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru sine și pentru altă persoană, pentru a îndeplini sau nu ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acesteia.

La fel nu au fost aduse careva probe întru confirmarea existenței scopului infracțiunii „*pentru a îndeplini sau nu, ori pentru a întârzia sau grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar acesteia,*” or din probatoriul administrat rezultă clar faptul că nu au fost careva impedimente sau obstacole create de inculpat, la desfășurarea activității de către Mihăilă Nicolae, în privința acestuia nu a fost dispus nici un control și nici o verificare a activității.

Or, în cauza *Capean contra Belgiei din 13 ianuarie 2005*, CtEDO a reiterat că, în materie penală, problema administrării probelor trebuie să fie abordată prin prisma art. 6 6 § 2 și e obligatoriu, *inter alia*, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Alte dovezi nu au fost aduse și astfel instanța nu a stabilit că, fapta incriminată a fost comisă de Stașoc Valentin. Careva dovezi suficiente în sprijinul învinuirii aduse inculpatului nu au fost prezentate, ceea ce echivalează cu nevinovăția penală a inculpatului, în legătură cu ce instanța ajunge la concluzia că, Stașoc Valentin în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(5), 324 alin. (1) Cod penal, urmează a fi achitat.

Prin urmare reieșind din circumstanțele de fapt și de drept expuse în context, este de menționat faptul că, Stașoc Valentin, nu a săvîrșit nici o acțiune de contribuire la săvîrșirea pretinsei infracțiuni de corupere pasivă de către Pușcașu Oleg, prin careva sfaturi, indicații, prestare de informații, acordare de mijloace sau instrumente ori înlăturare de obstacole, or potrivit probatoriului cercetat în instanța de judecată, Stașoc Valentin în timpul discuției cu Mihăilă Nicolae nu a promis că-l va determina pe Pușcașu Oleg, să îndeplinească sau nu acțiuni în exercitarea funcției. De asemenea, prin probatoriul prezentat de către partea acuzării nu se constată faptul că, în timpul discuției cu Pușcașu Oleg, Stașoc Valentin l-ar fi influențat sau determinat pe primul să îndeplinească aceste acțiuni în exercitarea funcției, deoarece discuția între aceștea doi au avut loc pe subiectul organizării unei mulțumiri de la băieți și solicitării lui Mihăilă Nicolae de a se întîlni cu Pușcașu Oleg.

De asemenea, este de menționat și faptul că în circumstanțele create cînd în acțiunile lui Pușcașu Oleg nu sunt întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art.324 alin.1) Cod penal, nu poate fi reținută nici în acțiunile lui Stașoc Valentin, nici complicitate la corupere pasivă.

Cu privire la corpurile delictive.

În continuare în conformitate cu art. 158 alin. (1) și (2) din Codul de procedură penală, corpurile delictive sunt recunoscute obiectele în cazul în care există temeiuri de a presupune că ele au servit la săvârșirea infracțiunii, au păstrat asupra lor urmele acțiunilor criminale sau au constituit obiectivul acestor acțiuni, precum și bani sau alte valori ori obiecte și documente care pot servi ca mijloace pentru descoperirea infracțiunii, constatarea circumstanțelor, identificarea persoanelor vinovate sau pentru respingerea învinuirii ori atenuarea răspunderii penale. Obiectul se recunoaște drept corp delict prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței de judecată și se anexează la dosar.

În conformitate cu art. 162 alin. (1) din Codul de procedură penală, În cazul în care procurorul dispune încetarea urmăririi penale sau în cazul soluționării cauzei în fond, se hotărăște chestiunea cu privire la corpurile delictive. În acest caz: 1) uneltele care au servit la săvârșirea infracțiunii vor fi confiscate și predate instituțiilor respective sau nimicite; 2) obiectele a căror circulație este interzisă vor fi predate instituțiilor respective sau nimicite; 3) lucrurile care nu prezintă nici o valoare și care nu pot fi utilizate vor fi distruse, iar în cazurile în care sînt cerute de persoane ori instituții interesate, ele pot fi remise acestora; 4) banii și alte valori dobîndite pe cale criminală sau asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale se restituie proprietarului sau, după caz, se trec în venitul statului. Celelalte obiecte se predau proprietarilor legali, iar dacă aceștia nu sînt identificați, se trec în proprietatea statului. În caz de conflict referitor la apartenența acestor obiecte, litigiul se soluționează în ordinea procedurii civile. Banii marcați, asupra cărora au fost îndreptate acțiunile criminale, se trec în venitul statului, iar echivalentul lor se restituie proprietarului de la bugetul de stat; 5) documentele care constituie corpurile delictive rămîn în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate; 6) obiectele ridicate de organul de urmărire penală, dar care nu au fost recunoscute corpurile delictive, se remit persoanelor de la care au fost ridicate.

Astfel, corpurile delictive, și anume

- *purtătorul de informații cu numărul de inventar nr.2477, pe care au fost transcrise comunicări și imagini pertinente, a întâlnirii cet.Mihăilă Nicolae și Stașoc Valentin, împachetat în plic – urmează a fi păstrat la materialele cauzei pe toată perioada păstrării acesteia.*

- Suma de bani 6 000 /șase mii/ lei MD - 1 bancnotă cu nominalul 1000 lei, cu următoarele serii și numere: I0002-155237, 8 bancnote cu nominalul de 500 lei, cu următoarele serii și numere: H0006-007103, H0055-058913, H0016-117505, H0023-183487, H0025-269853, H0021-198750, H0031-261756, H0039-233361 și 5 bancnote cu nominalul de 200 lei, cu următoarele serii și numere: G0138-347106, G0070-571891, G0175-119085, G0162-076849, G0153-216559, împachetate în plic și păstrate la Serviciul Fiscal de Stat, de lăsat spre păstrare în continuare Serviciului

Fiscal de Stat, cu restituirea acestora după definitivare Direcției Generale Urmărire Penală a Centrului Național Anticorupție a Republicii Moldova.

Pe prezenta cauză careva cheltuieli judiciare de către acuzatorul de stat nu au fost înaintate.

În prezenta cauză penală, măsuri preventive nu au fost aplicate.

Reieșind din cele expuse și în conformitate cu prevederile 338 – art. 341, art. 382, art. 384, art. 385, art. 390 alin. (1), pct. 3), și art. 392 – art. 395 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, instanța de judecată,-

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se achită **Pușcașu Oleg *******, învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Se achită **Stașoc Valentin ******* învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin.(5), 324 alin.(1) Cod penal, din motiv că fapta acestuia nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Corpurile delictive:

purtătorul de informații cu numărul de inventar nr.2477, pe care au fost transcrise comunicări și imagini pertinente, a întâlnirii cet.Mihăilă Nicolae și Stașoc Valentin, împachetat în plic – urmează a fi păstrat la materialele cauzei pe toată perioadă păstrării acesteia.

suma de bani 6 000 /șase mii/ lei MD - 1 bancnotă cu nominalul 1000 lei, cu următoarele serii și numere: I0002-155237, 8 bancnote cu nominalul de 500 lei, cu următoarele serii și numere: H0006-007103, H0055-058913, H0016-117505, H0023-183487, H0025-269853, H0021-198750, H0031-261756, H0039-233361 și 5 bancnote cu nominalul de 200 lei, cu următoarele serii și numere: G0138-347106, G0070-571891, G0175-119085, G0162-076849, G0153-216559, împachetate în plic și păstrate la Serviciul Fiscal de Stat, de lăsat spre păstrare în continuare Serviciului Fiscal de Stat, cu restituirea acestora după definitivarea sentinței către Direcția Generală Urmărire Penală a Centrului Național Anticorupție a Republicii Moldova.

Sentința cu drept de atac în ordine de apel, în termen de 15 zile de la pronunțare la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Hîncești, sediul Central.

Președintele ședinței
Judecător

/semnat/

Ion Dadu

**Copia corespunde originalului
Judecător**

Ion Dadu